

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK

GARFIELD (N.J.) A Magyar Cserkészszövetség pályázatot hirdet 500, 300, és 200 dolláros díjakkal a világ bármely táján élő fiataljaink számára. A pályázaton azok is résztvehetnek, akik nem tagjai a cserkésznek. Felső korhatár: betöltött 24 év.

A pályázat címe: (témakörei)

IFJUSÁGUNK KÜLDETÉSE NYUGATON.

- a.) Szolgálat, munka és felelősségvállalás magyar egyházakban intézményekben (Nemzedékváltás)
- b.) A magyar nyelv nivós,- legalább középiskolai - szintű ismeretének fontossága a befogadó országokban végzendő felvilágosító tevékenységhez.
- c.) Magyarságszolgálat a fiatalabb kortársak között.
- d.) Magyar fiatalok küldetése a befogadó országok tudományos, művelődési, gazdasági életében, nemzetközi fórumokon.

A pályázat nyelve magyar. Terjedelem: 20 gépelt oldal; Határidő 1988 március 15. Cím: Magyar Cserkészszövetség, P.O.Box: 68, GARFIELD, N.J. 07026 USA.

Garfield, 1987. okt. 16.

MCSSZ Sajtóosztály.

LOS ANGELES (Cal.) A Magyar Szabadságharcos Világszövetség helyi csoportja 1987.XI.21. és 22-én MAGYAR POLITIKAI SZIMPÓZIUM néven értekezést hívott össze a nyugaton élő magyarság feladatait illetőleg a világpolitikában beállott változások és a magyar népgazdaság válságával kapcsolatban. Megnyitót mondott és a szimpóziум értekezési rendjét ismertette: CZENE FERENC.

Az összejeövetelen résztvett MAGAS ISTVÁN a Kanadai Magyarok Szövetsége (Toronto, Ont.) és a MAGYAR SZABADSÁGHARCOS VILÁGSZÖVETSÉG-nek elnöke és előadást tartott az alábbi címmel: " Magyar jövő a jelenlegi Világgazdasági Forradalom tükrében." Felhívta a magyar emigráció figyelmét, hogy összefogó munkában kell együttműködni minden magyarnak az 56-os nemzedékkal, bármikor is kényszerült az ország területének elhagyására. A külföldi magyarságra ugyanis fontos szerep várhat. Ők széles látóköriük és nemzetközi kapcsolataik révén hasznos munkát végezhetnek a magyar ipar, mezőgazdaság, pénzügyi rendszer külföldi kapcsolatainak kiépítésében és így " a távoli magyar nemzeti célok megfogalmazásában is."

Több előadó után ifj. HÁMORY ALFRÉD (L.A. USA) az új magyar adótörvényt ismertette, különös tekintettel annak családellenes voltára.

A hozzászólások után Cserkészvacsora következett. Másnap a magyar mezőgazdaság, az ifjuság szerepe a megváltozott helyzetben és az egyházak életéről voltak előadások. Hozzászólások után Ft. HORVÁTH BENEDEK záróimája fejezte be a szimpóziумot.

KANADA

TORONTO, (Ont.) 1987.XI.8.-án tartotta meg nagyszerű, történelmi előadását az Old Mill Banquet Room-ban díszvacsora keretében, VÖRÖSVÁRY ISTVÁN rendezésében HORTHY ISTVÁN volt kormányzóhelyettesünk özvegye: szül. gróf EDELSHEIM GYULAI ILONA.

Az előadót vacsora után NAGY GYÖRGY a Kanadai Magyar Kulturközpont volt elnöke mutatta be a termet zsúfolásig megtöltő közönségnek.

Az emelvényre lépve, özv. HORTHY ISTVÁNNÉ elmondotta, hogy akkor határozta el magát az 1944 évi események részleteinek ismertetésére, amikor Európában, televízióban látta az Amerikában készült "Wallenberg" filmet. Ebben annyi hazugság, hamis adat volt, hogy azok után meg kell mondania az igazságot. Hangsúlyozta, hogy apósa soha életében nem találkozott Eichmannal és 1944-ben semmiféle fogadást nem tartott sem az ő, sem más tiszteletére.

Előadása lényegi részében személyes élményeit mondotta el a kormányzóhelyettesi választásról, HORTHY ISTVÁN tragikus haláláról, az 1944-es német megszállás előzményeiről. Ismertette a Kormányzó szerepét a LAKATOS kormány kinevezésében, az akkori titkos megbeszéléseket és a Moszkvával való tárgyalások felvételének körülményeit. Sok, eddig ismeretlen részletet mondott el az október 15-iki események előzményeiről, a kormányzói családnak Németországba való szállításáról. Ecsetelte a Kormányzó portugáliai életét és végnapjait. Minden szavából Feléje kisu-gárzó nagy szeretet és ragaszkodás ragadta meg talán legjobban a hallgatókat.

Hétfőn, XI.9.-én ENDES LÁSZLÓ a Magyar Ház elnöke vezetésével megtekintette a torontói Kanadai Magyar Kulturközpontot, a Magyar Ház M.Kir. Fegyveres Erők Múzeumát, melyet Dr. SZALONTAI SÁNDOR kurátor és felesége mutattak be.

Másnap, kedden, az Oshawa-i Magyar Repülőmuzeumot látogatta meg és átadta saját, egykori vöröskeresztes ápolónői egyenruháját.

Ez alkalommal kifejezte köszönetét a kórházban betegen fekvő DOMONKOS JÁNOS Múzeum-gondnoknak, áldozatos munkájáért. (K.M.1987.XI.21.)

.....

A TORONTO-i KANADAI MAGYAR KULTURKÖZPONT 1988.VIII.22-én rendezte meg Árpád termében emlékvacsorával egybekötött SZENT ISTVÁN NAP-i bálját, mely egyben a M.KIR.FEGYVERES ERŐK VETERÁNJAINAK találkozója is volt. Ünnepi beszédet mondott: Nt. MEZŐ PÁL ref. lelkész.

Ez alkalommal került átadásra Dr. SZALONTAI SÁNDOR és feleségének adománya, KOSSUTH LAJOS életnagyságú képe, mely KAY LAJOS festőművész alkotása. Az ajándékot ENDES LÁSZLÓ elnök köszönte meg. A festmény az Árpád-terem falát díszítő történelmi sorozat kijelölt helyére került.

Az est műsorvezetőjének szerepét JAKAB IVÁN töltötte be.

Vacsora után majdnem minden vendég és természetesen a Veteran Találkozó résztvevői is meglátogatták a Kulturközpontban elhelyezett Magyar Királyi Fegyveres Erők Múzeumát. (Krónika 1987.okt.szám.)

.....

SZELECZKY ZITA (Hollywood, Cal.USA), nemzeti színjátszásunk büszkesége 1987-ben meglátogatta a US és Keletkanada több magyar központját. 1987.XI.22-én TORONTO-ban, a MAGYAR HÁZ-ban művészi előadás keretében mutatta be a hallgatóságnak történelmünk három dicsőséges korszakát. Minthogy a "Rákóczi-év" folyamán nem tudott mindenhova eljutni, most elevenítette meg élvezetes előadásban II.Rákóczi Ferenc sokoldalú egyéniségét. A Fejedelem lénye, mélységes istenhitében, áldozatos hazafiságában bontakozott ki.

Felidézte a '48-as eseményeket Petőfin keresztül, s az '56-ot pedig legkülönbözőbb költőink szavaival mutatta be glóriát fonva a szabadságharcban elesett hősök feje fölé.

SZELECZKY ZITA a színi főiskoláról, egész fiatalon került az ország első színházába, a Nemzeti Színházba. Hűséggel megőrizte tiszta, értelmes beszédtechnikáját, fiatalos hangjának üdeségét, leányos báját és Istenáldotta tehetségét.

A nagy művésznő olyan megrázó drámai erővel tolmácsolta költőink mondanivalóját, hogy a többszáz főnyi közönség az előadás befejeztével felállva ünnepelte. Föllépésével a közönség magyarságtudata új erőre kapott. Kívánjuk, hogy még sokáig maradjon a magyar nemzeti szellem ápolója és hogy eljuttassa az igaz magyar szót a legkisebb szabadföldi gypűre is. (K.M.1987.XII.5., v.a.)

SZEDENITS JENŐ

SZELECZKY ZITÁHOZ

Emléklül igaz szeretettel, Cleveland, 1982 július havában

Csillag voltál, csillag leszel,
Bárhó vagy és bármit teszel.
Te leszel a mi csillagunk,
Emlékünkben ápolgatunk.
Szíveinkbe áldott képed,
Mindörökre belevésted.
Ottan leszel szeretetben
Piros, fehér, zöld színekben.

Édes ajkad muzsikája,
Arany szíved dobbanása,
Adott nekünk szép emléket,
Filmen mozgó meseképet.
Amit tettél, amit mondtál
Magyarokra jó fényt hoztál!
Szíved adtad a népednek,
Mirtuszát a hős lelkednek.
Bárhó vagy és bármit teszel
Csillag voltál, csillag leszel!

.....

CALGARY (Alberta) A Calgary-i Magyar Szabadságharcos Szövetség és a Magyar Kulturközpont 1987.X.25-én 4 órakor rendezte meg a nagyteremben Emlékünnepélyét a szabadságharc 31. évfordulója alkalmával. Ünnepi beszédet mondott MAGAS ISTVÁN a Magyar Szabadságharcos Világszövetség elnöke. A gazdag műsorhoz hozzájárultak a cserkészek, a tánc-csoportok és a Magyar Nyugdíjasok Énekkara, vitéz KERESZTES LAJOS kar-nagy vezényletével és mások. A műsort JOÓ ANDRÁS vezette.

.....

A VITÉZI REND és a SZENT LÁSZLÓ TÁRSASÁG és REND tagjai és vendégeik 1987.XII.6.-án, a Református Egyház Kossuth termében emlékeztek meg vitéz Nagybányai HORTHY MIKLÓS, Magyarország Kormányzója halálának 30. évfordulójáról. A vendégeket vitéz BALOGH JÓZSEF törzsszéktartó üdvözölte.

A Kormányzó úr életéről, munkásságáról emlékbeszédet mondott FÜLÖPP JÓZSEF. Az 1940-es erdélyi bevonulásról helyszíni hangfölvételt, majd zenét közvetített RADA TIBOR.

.....

Az ÁRPÁDHÁZI SZENT ERZSÉBET EGYHÁZKÖZSÉG Szent István termében 1987. XI.12-én 7 órai kezdettel rendezték a Calgary-i Bajtársi Közösségek helyi csoportjai társasvacsorával egybekötött BORBÁLA-estjüket.

DÁNIEL JÁNOS MHBK csop. vezető üdvözölte a vendégeket. A vacsora után műsor keretében VARGA LÁSZLÓ csop. vez. helyettes olvasta fel " A lovas-ság története " c. érdekes összefoglalását, melyért lelkes tapsokat kapott. A Végvári Harcos hagyományos SZENT BORBÁLA TEKERCSET Dr. KISS Gyula ismertette.

.....

A Calgary-i 73. és 74. sz. CSERKÉSZCSAPATOK 1988.I.23.-án tartották alapításuk 20. évfordulóján műsoros tábortúzzal egybekötött cserkész-vacsorájukat a SZENT ISTVÁN teremben, melyre meghívtak minden volt vezetőt, cserkészt, a szülőket és a barátokat is. Az estét PINTÉR JÁNOS cscst. a csapatok parancsnoka rendezte és vezette le a műsort gondos körültekintéssel. A 20 év munkájáról elismeréssel szólott FÜLÖP JÓZSEF a fenntartó testület elnöke. Utána a parancsnok kerámiából készült érmekeket osztott ki a volt vezetőknek és a támogatóknak.

A jólsikerült estét énekkel és a "szeretet-körrel" zárták be. Jó volt a fiatalokkal megint együtt lenni. Hálás köszönet a vezetőknek.

További "JÓ MUNKÁT!".

.....

A CALGARY-i MAGYAR EGYHÁZAK ÉS EGYESÜLETEK BIZOTTSÁGA 1988.I.30-án este 7 órakor a Kultur Egylet Keleti Termében tánccal egybekötött jó-tékonycélú vacsorát rendezett. A szórakoztató zenét KORONGHY GYULA és zenekara, míg a tánczenét DÁNIEL GYULA szolgáltatta, aki modern zene-gépével a régi és új számok mellett divatos nyugati számokat is közvetített. A több,mint 200 fős közönség jó hangulatban a késő éjjeli órákig volt együtt.

A fáradozásért, az előkészületért, s a gondos ellátásért, a hangulatos estéért a Rendezőseget, a segítőkét, v. SEBŐ ERNŐT, valamint a főrendező CSÁK PÁL-t, a Bizottság elnökét hálás köszönet illeti. (KGY)

+ + +

V.

ÜZENET, ELBESZÉLÉSEK, CSENDŐR VALLOMÁS,

JOGI ISMERTETÉS

1.) DOMOKOS	SÁNDOR: ÜZENET AZ AUSZTRÁLIAI BAJTÁRSAGNAK
2.) BÁNFAI	JÓZSEF: LOURDES-BA ZARÁNDOKOLTAM.
3.) KÖRMENDI	FERENC: DERECSKEI EMLÉK
4.) DAJKA	ISTVÁN: DANI BÁC SI HALÁLA
5.) v. DIENES	GYULA: EMLÉKEZÉS
6.) v. SZOMBATHY	LAJOS JÁNOS: CSENDŐR VALLOMÁS.
7.) ORMAY	JÓZSEF: TÁJÉKOZTATÁS A KANADAI BÜNTETŐJOGRÓL.

+ + +

DOMOKOS SÁNDOR:

ÜZENET AZ AUSZTRÁLIA-I BAJTÁRSAGNAK

Az északi félteke hideg és már a tél felé hajló vidékéről küldjük üzenetünket Hozzátok, akik a Dél-Keresztjének csillagjegye alatt, immár a nyár jövetelét várjátok. Minden idő és tér-határ ellenére is tudom, hogy testvérek, bajtársak és ami még ennél is több: honfitársak vagyunk. Hiszem azt, hogy mindannyiunk véleményének adok kifejezést, amikor azt mondom, hogy Hazánk több annál az idegen hatalom által mesterségesen meghúzott határok közé szorított földdarabnál és a magyar nép több, annál a néhány milliónál, akik azon határok közé szorítva élnek.

A Magyar nemzet elidegeníthetetlen tagja volt és marad Petrovics Ist-

ván és felesége Hruz Mária fia: Petőfi Sándor és a magyar nemzet tagjai maradtak Rákóczi bújdosói és a Kossuth emigráció katonái akkor is, mikor itt,észak-amerika földjén harcoltak az Egyesült Államok egységének védelmében.Én megtalálom a Hazát egy másik magyar erős,őszinte kézzszorításában.Megtalálom az itt énekelt Himnusz hangjainál,mikor érzem a visszatartott könnyek melegét.Hazának érzem azt a helyet, ahol szabadon élhetek és,csak ott van igazán hazám,ahol a mások véleményének lovagias tisztelete olyan légkört biztosít,hogy a magam véleményét sem kell elhallgatnom.Ott a hazám,ahol ezen elvek uralkodnak és utolsó lehelletemig azon fáradozom,hogy ez a szellem legyen úrrá,ott,azon a tájon is,amit most egy mesterséges határ ölel körül és,amit ma Magyar Népköztársaságnak neveznek.

Ezen gondolatokat szükségesnek véltem előrebocsájtani,mielőtt emigrációs életünket fenyegető újabb veszélyre hívnám fel figyelmeteket.

Minden veszélyre az reagál leghamarabb,akit a vész elsősorban fenyeget.Mi,csendőrök,a közel már fél-évszázados üldöztetésünk során kifejlesztettünk egy olyan érzékenységet,mely - miként az állatok a földrengés közeledtére,- úgy figyelmeztet bennünket is egy közelgő veszedelemre.

Nem is sejtitek, hogy miről beszélek!

Arról az új "szalámi politiká"-ról van szó,mely ügyesen - a magyar katonai multra,a magyar dicsőségre a hősiességünkre való hivatkozással, - éket igyekszik verni az emigráció eddig legszilárdabb bástyáján: a magyar tisztikaron. A huszárok esetében már el is értek némi sikert. De hová fog ez a folyamat vezetni?

Újra mi, a csendőrök leszünk cserbenhagyva?

Élénken emlékszem az uzmányi fogolytáborra,ahol a táboron belül,még egy külön drótkerítés választott el bennünket a többi honvédtől.Ez a táboron belül a legsanyarúbb életkörülményeket nyújtotta az orosz télen és csak a saját kivégzésünket kérő levelünk vívta ki az orosz táborparancsnok azt az "Ecce Homo" kérdéséhez hasonló felszólítását,mikor reánkmutatva megkérdezte a tábor többi lakóját,hogy hajlandók-e magukközé fogadni minket,a "fassisztákat"? És az orosz kérdésre felhangzó "IGEN" győzött meg minket,kitaszított csendőröket,rendőröket,hogy valóban bajtársakkal osztozunk egy közös sorsban.

Hasonló felemelő emlékem a multból,amikor Georgievszkben, 1948-ban ott álltunk a földbevált bunker tetején,a dróton belül és néztük a hazainduló bajtársaink csoportját már kívül sorakozni. Akkor,egy ismeretlen honvédtiszt elkiáltotta magát: "Bajtársak VIIIGYÁZZZZ! Tisztelegjünk a visszamaradó bajtársainknak!"

Egyszerre több száz fatalpú bakkancs dobbant össze és a sok rongyos, legyengült test "vigyázz"-ba merevedve,némán fordult felénk,akik ott, a földhányás tetején,hasonló némasággal fogadtuk,az együtttérzés e nemes megnyílvánulását. Ott vibrált mindannyiunk bőre alatt a szívet melegítő érzés: nem vagyunk egyedül... vannak bajtársaink!

BAJTÁRS! Érdemes elgondolkozni e szó mindent kifejező erején! Oda tartozik ez a szó,a magyar nyelv olyan kifejező szótárába,mint feleség,kenyeres-pajtás,hitves,testvér és még annyi más. Szeretném hinni,hogy még mindig "**BAJTÁRSÁK**" vagyunk.Bajtársak,akik számára a Kárpátokban,a Tiszánál,Erdélyben és Budán elesett csendőrök önfeláldozása épp olyan érték,mint a saját fegyvernemük hősiessége.

Ne higgyétek egy percre sem,hogy bennünk nincs meg az a bátorság,hogy szembe ne mernénk nézni a háború alatt elkövetett bűnök embertelenségével. Csak arra gondoljatok,hogy egy kivégzőosztag parancsnokának lenni sem könnyű feladat. A háború kényszere sokszor belevág egyéni

meggyőződésünkbe, de a törvényes rendre tett eskü háttérbe szorította mindig az egyéni ítéletet. A felelősséget nem lehet a történekekért a csendőr nyakába varrni.

Sok más hatalom példát vehetett volna a Magyar Állam háború alatti igazságszolgáltatásáról, ott, ahol egyéni túlkapások bemocskolták a magyar katonabecsületet. De az, hogy a Csendőrséget, mint Testületet, a kivégzőosztagok aljas szerepével azonosítsák, az ellen életünk végéig tiltakoznunk kell a Világ minden részén, a világ minden nyelvén!

Arra kérek Benneteket, hogy ehhez ti, Bajtársaim, őszinte szívvel csatlakozzatok! Mindezt azért kellett elmondanom, mert tudom, hogy sokatokban fel sem vetődik ez a gondolat. Nem is döbrentek rá, hogy lassú lemorzsolódással, minket, a veletek vérezett Bajtársaitokat hagyjátok cserben... Nem szándékosan... nem tudatosan... csak észrevétlenül!

Tudom azt, hogy például a huszártisztek soraiban nincs szándék arra, hogy megtagadjanak bennünket. Pont ez a veszély. Ez a csendes, észrevétlen, egymástól való eltávolítás.

Ezért kellett erre figyelmeteket felhívnom. Kérek, gondoljátok át annak következményét, ha valaha hasonló felszólítás, bátorítás, kecsegtető csábítás hangzana el felétek. Mi nem kérünk mást, mint, hogy maradjunk mindig olyan tudatos bajtársak, mint a háború alatt voltunk, mert még ma is ugyanaz az eskü köt minket össze, mint akkor, ott, a tűzvonalban!

A magyar csendőr pedig soha nem hagyta cserben honvéd bajtársait!

Winnipeg, 1987. Szeptember.

Domokos Sándor
M.Kir.Csendőr főhadnagy, a B.L. Szerkesztője.

+ + +

BÁNFAI JÓZSEF

LOURDES--BA ZARÁNDOKOLTAM.

Régi szándékom megvalósult. Eljutottam Lourdes-ba (Franciaország) és meglátogattam azt a búcsújáró-helyet, ahol 1858-ban a 14 éves Soubirous Bernadette-nek megjelent Szűz Mária és a barlangban csodatevő forrás fakadt.

1987.V.22.-én a Graz-i Katolikus Férfi Egylet rendezésében férfiak és asszonyok, összesen 90-en két autó busszal megindultunk. Útunk Európa legszebb vidékein vezetett, hol a völgyekben a réteket virágszőnyeg borította, de a hegyeken még csillogó hó fogadott.

Első éjszaka Svájcban, Einsiedeln-ben szállásoltunk be, mely búcsújáróhely, sok volt az idegen. A nagy bazilikában hallgatott szentmise után Basel-nél léptük át a francia határt és délután NEVERS-be érkeztünk. A Szent Gildard bazilikában elvonultunk Bernadette ravatala előtt, aki mint apáca az itteni kolostorban halt meg 1879-ben 35 éves korában. 1909-ben exhumálták. Azóta a bazilika külön helyiségében üveg koporsóban fekszik, mintha aludna, látszólag romlatlanul.

Szentmise után megnéztük a muzeumot, Bernadette nővér szobáját, ruháit. Kis korától kezdve asztma betegségben szenvedett, melyből a korai halál váltotta meg.

A BOURGES-i nagy katedrális megtekintése után BORDEAUX-ban szállásoltunk be, hol már kellemes meleg fogadott. 25-én DAX városában megnéztük PAUL-i SZENT VINCE szülőházát (1576-1660). Odahaza majdnem mindenütt voltak a róla elnevezett egyesületekben működő szerzetes nő-

vérek, akik betegápolással és leányneveléssel foglalkoztak. (Világoskék ruha és nagy keményített fehér fátyol). DAX-ból továbbmentünk az Atlanti Óceánig és a világhírű üdülőben BIARRITZ-ban töltöttünk két órai pihenőt. Gyönyörű, napsütéses meleg, tengerparton a fürdőzők sokasága. A kellemes tengeri levegő élvezése után keletnek fordultunk és a délután folyamán megérkeztünk LOURDES-ba.

A Saint Martin szállodában kaptunk elhelyezést és vacsorát, mely után résztvettünk az esti gyertyás körmeneten a néptengerben. Ezeket a körmeneteket a kb. 2 négyzetkilométernyi szenttéren szokták tartani.

A keresztút X. stációján magyar írás, angyalos, koronás magyar címer. Magyar katolikusok állították 1912-ben. A szenttér közelében kórházak, ahol bénák és betegek vannak elhelyezve. Szentmisére, körmenetekre, imaórákra tolókokcsikban vonulnak ki önként vállalkozó személyekkel és apólkokkal. Szállodánkban 15 belga katona, egy lelkeszfhdgy. vezetésével a betegekkel együtt vonult ki.

A jelenések helyén, a sziklabarlangban (grotto) csodatevő forrás fakadt. Itt felállították Szűz Mária szobrát. Föléje 1876-ban templomot emeltek, melynek IX. Pius pápa bazilika jellegűt adott. A bővizű forrás vizében már sok csodás gyógyulás történt. A barlang falai manókkal és más fogadalmi felajánlásokkal vannak borítva.

A Lourdes-ben történő hirtelen gyógyulásokat külön orvosi bizottság ellenőrzi, mely 1858-1904-ig 3353 természetes módon meg nem magyarázható gyógyulást állapított meg. A katolikus egyház, bár senkit se kényszerít, hogy Szűz Mária Lourdes-i megjelenésében higgyen, - annak mégis ünnepet szentel. (R.N. Lexikon, 1915. XII. k. 865. oldal).

V.28.-án, Áldozócsütörtökön, a földalatti bazilikában volt nemzetközi istentisztelet. Itt 31,000 személy részére van hely. Itt magyar imádság is hangzott el a magyar nép szabadságáért és a keresztény hitben való megtartásáért. Én a jelenések helyén az édesanyákért, a magyar hősökért és a magyar nép fájdalmának enyhítéséért imádkoztam. A mostoha sors megtagadta tőlem, hogy Hazánknek és népünknek szolgálhassak, de azt nem tagadhatta meg nekem senki, hogy értük ne imádkozhassak. Három napot töltöttünk Lourdes-ban. Az ünnepélyeken a fájós térdemről megfeledkeztem.... Az Istentisztelet után autobuszokba ültünk és indulunk visszafelé. Estére NIMES-ben szállásoltunk be, mely régi római település. Még áll a Dianának épített templom. Az arénában többször tartanak bikaviadalt. A leharcolt bikát levágják és húsából készítik nemzeti eledelüket, melyből mi is kaptunk vacsorára nagy adagot.

MARSEILLE -ben a bazilikát, DRAGUIGNAN-ban a parfümgyárat néztük meg, egy németül beszélő világszép francia leány kalauzolása mellett. A turistáknak megengedett, hogy a különféle francia parfümököt magukon kipróbálhassák. Én is bepermeteztem magam minden oldalról. Hiába volt azonban a parfümillat, a csinosan öltözött francialeány, a "szívtáglástól" mentesültem korom miatt.

MONACO államban töltött két órai pihenő után a gyönyörű olasz SAN REMO-ban vacsoráztunk, hol hősiesen bírkóztam a spagetti-vel.

Utolsó éjszakánkat PÁDUÁ-ban töltöttük, mely szintén búcsújáróhely. V.31.-én a bazilikában tartott szentmisén imáiban csatlakoztam grázi honfitársainkhoz, akik Hősök napját tartották meg. A Szent Antal oltár mögött van egy falbaépített kőtábla. Azok, akik a kezüket a táblára teszik és Szent Antalhoz imádkoznak, kérésük teljesül. Itt, leginkább öreglányokat lehet látni, akik szeretnének férjhez menni. Bizonyosan még kérdezik is: "Ádám, hol vagy?" TREVISO-ban (Tarwis) még egy adag makaróni-ebéd után elértük az osztrák határt és még aznap este sörrel

olthattam el szomjúságomat egy Mura-parti vendéglőben.

4,100 km.-t tettünk meg tíz nap alatt. Hat kisebb-nagyobb nyugat-európai ország területén mentünk át. Ezek az államok fekvésüknél fogva szerencsésebb helyzetben vannak, mint Magyarország. Ezeknél nem volt tatárjárás, évszázadokig tartó törökdúlás, stalini felszabadítás. Építhették nyugodtan katedrálisaikát, váraikat, mert a Hunyadiak, Zrínyiek, Dóbó Katicák stb. helytálltak és véreztek az Európára törő törökelleni harcokban.

A nyugati országokban igyekeztem nyitott szemmel járni, nézni, látni és más nemzetbeli emberekkel beszélni. Meggyőződtem arról, hogy egy nemzetnél sem vagyunk alábbvalók! 1915-től, születésem évétől a mai napig, Zala megyei szülőfalumtól az osztrák Alpokig, hosszú és göröngyös volt az út. Elmentem Lourdes-ba köszönetet mondani az Égnek azért, hogy erőt adott nékem a tövises út megtételére...

Füleimben még hangzik a lourdesi ének: Áve, áve, áve Mária....

+ + +

KÖRMENDI FERENC

DERECSCKEI EMLÉK

A Derecske-i (Bihar megye) őrsön szolgáltam akkor.

Ez a kis történet, egyike azoknak a kellemes emlékeknek, melyek rövidebb-hosszabb szolgálati időnk alatt velünk, vagy a közvetlen környezetünkben történtek:

Valamikor, 1939-ben egy novemberi késő délutáni ködös napon történt, amikor már a szorgalmas nép a télirevalót betakarította, a frissen megforrott újborokat kóstolgatta.

Őrsparancsnokom helyi ügyeletre küldött, mint fiatal járőrvezetőt, KISS IMRE újonnan felszerelt prb. csendőrrel. Valahol a köd mögött a nap is kezdett nyugovóra térni. Mi a városháza felé tartottunk. A Debrecen-Berettyóújfalui autóbusz aznapi utolsó útján ott állott a városháza előtt. A kis városka 6 Hajdúja közül 3 és az autóbuszvezetője, egy 60 év körüli fejkendős asszonnyal beszélgettek. Mivel úgy a Hajdúkat, mint a busz vezetőjét személyesen ismertük, odamentünk megkérdezni, hogy mi történt. Akkor látjuk, hogy a szegény asszony a könnyeit törülgeti. Mesélték, hogy a néni Debrecenben tévedésből rossz vonatra ült és a vonat jegykezelője a vasútállomáson letette, amíg nagyon messze el nem megy rossz irányban. Én megkérdeztem a busz soffőrt, hogy van-e lehetőség arra, hogy az asszony busszal menjen haza. A válasz az volt, hogy igen, de az asszonynak nincsen pénze és ő nem viheti el jegy nélkül. Megkérdeztem, hogy mennyibe kerül a jegy. Azt mondta: 1.20 pengő. Én, ott, azonnal kifizettem a jegy árát és megkértem a soffőrt, hogy amilyen közel csak lehetséges, vigye el az asszonyt hazáig. Ő megígérte és azt mondta, hogy a műúttól még vagy 2 km.-t gyalog kell Neki megtennie, mert Ő a dűlőúton nem tud a busszal menni. Nagy köszönet és hálálkodás után még megvártuk, amíg a busz elindult. Közben bementünk a vérosházára és ott Kiss Imre barátom azt kérdezi tőlem: " Csendőr úr, miért csinálta ezt? " Azt válaszoltam, hogy nekünk nem csak a bűntevőkkel kell eljárni, hanem a bajbaesetteken is segíteni kell. Ez felebaráti kötelesség.

Már mindezeket régen elfeleedtük, amikor egy délelőtti oktatás szünetében a napos a napi postáért ment, természetesen az őrsparancsi irodába vitte. Hamarosan jön ki az őrsparancsnok, hogy itt van egy levél az őrs címére küldve és benne egy 1.20 pengős postautalvány és Ő nem

tudja, hogy miről van szó, vagy kinek szól. Én nem akartam felállni, de Kiss Imre mellett ült és addig lökdösött, amíg azt az őrsparancsnok is észrevette. Akkor már fel kellett állnom és az őrsparancsnok dicséretére csak azt válaszoltam, hogy én azt már régen elfeledtem és soha nem vártam érte dicséretet, hiszen felebaráti kötelességünk segíteni azokon, akik arra rászorulnak. Az asszonynak a fia írta a szép köszönő levelet.

Szegény Kiss Imre őrmester, azóta már régen a Hadak-Útján letisztelt Teremtőjének. Ugyanis 1944-ben az újvidéki őrsön szolgált és egy alkalommal szolgálatból hazatérve, lakását lebombázva, feleségét és kislányát holtan találta. Imre, mint jó bajtárs, szerető férj és édes-apa, ezt elviselni nem bírta és a Manlichert a szájába vette és úgy fejezte be földi életét.

Valaki ezért az életért is felelős!

A Jóságos Isten adjon Neki békés nyugodalmat.

Ez a kis történet azt igyekszik bizonyítani, hogy nem csak a törvény szigorával kellett nekünk fellépni, de a felebaráti szeretetet is lehetett alkalmazni magyar népünkkel szemben, hiszen Őket szolgáltuk. Biztosan tudom, hogy ez a család sohasem csatlakozott ellenségeinkhez és ha arra alkalmuk adódott, talán meg is védtek bennünket.

+ + +

DAJKA ISTVÁN

DANI BÁCSI HALÁLA.

Mi csak így hívtuk, mert községi pénztárnok volt ott, a nyíri vidéken, ahol az egész tájat a Szabolcs vezér szelleme lengte körül.

Különben a becsületes nevén Papp Dániel volt. Végigharcolta az első világháborút. Majd olasz fogságból való hazajövele után kivándorolt Amerikába. Ott szénbányában dolgozott 4 évig. Mígnem aztán egy súlyos bányaszerencsétlenség alkalmával a balkezét elvesztette és nehéz sérülések miatt nyugdíjas lett. Hogy a családot idehaza hagyta, így visszatelepedett végleg. Sikerült neki egy kis dollárkészletet összetakarítani. Meg aztán kapta havonta az átutalt sérülési nyugdíját az amerikai bányától. Sikerült neki egy szép kis házat építeni, meg egy szép 15 holdnyi Tiszamenti földet vásárolni. Különben olyan "Célszörű szögénembör" volt, hogy ilyen Szöged környéki módon fejezzem ki magam. A háza az őrs-től úgy a harmadik volt. Hogy ő megözvegyült, a Juliska leányával és annak férjével, - Bíró Sándorral - lakott együtt. De volt neki egy kétszoba-komfortos lakása is, amit minden alkalommal, az őrsön szolgáló nők egyike bérelt. Sokat panaszkodott szegény a fejére. Mert az is megsérült. Különösen időváltozáskor rettenetes fájdalmai voltak. De ettől függetlenül a kis községi pénztárnoki teendőket szépen el tudta intézni. Köztudott az, hogy az ilyen súlyos fejsérültek idegei nagyon megvannak terhelve. Általános vélemény az, hogy ilyenkor az segít valamit, hogyha a mérget kiadja, amit a fejfájás idéz. Ő aztán, ilyen fejfájós napokon már kora reggel elkezdte és mi is hallottuk, miként veszekszik a leányával, meg a vejével. Rajtuk adta ki szegény a mérget.

Egy kora reggeli napon, az őrsre rohan a veje és nagy ijedten tudatja velünk, hogy az apósa az éjjel felakasztotta magát. Nosza, gyorsan felszereltem és egy jt.-at véve magamhoz, pár percen belül már ott is voltunk. Láttuk aztán, hogy az éléskamarában, - ahová a sonkát, meg az oldalszalonnát felakasszák, - egy ilyen horogra felakasztott istrágon

függ Dani bácsink. Egy konyhai szék meg el van az akasztás alatt dőlve. Hívtuk a jó Kocsánci doktor urat, aki megvizsgálta és kiadta a halotti levelet. Így levágtuk és az összeszaladt rokonsággal elkezdték Dani bácsit fürösztetni és a temetéshez előkészíteni, ahogy az így szokás...

En, a jt-sal az éléskamarában maradtam .s elkezdtünk tanakodni azon, hogy mi válthatta ki szegényből az öngyilkosságot akkor, amikor a fejfájáson kívül semmi gondja nem volt?! Különösen feltűnt nekem az, hogy a földes kamarában az akasztás alatt nagyon össze-vissza van karistolva. Ez adta aztán azt a gondolatot, hátha nem is lett öngyilkos?! Egyszer csak a stelázsi alatt megláttam egy kerekded lajbi gombot. Mint a villám csapott belém az, hogy amikor a veje kora reggel jött jelenteni az esetet, a lajbijáról hiányzott egy gomb. Nyomban zsebbe tettem és bementem a szobába, ahol már öltöztetni kezdték Dani bácsit. Kiküldtem mindenkit és alapos testi vizsgálatot kezdtem el rajta. Hogy a fejen kezdtem, így mindjárt kiderült, hogy nincsen öngyilkosság. Sőt, gyilkosság! Dani bácsinak a haja kopaszodónak indult. Így a hátsó fején még sűrű volt a haj. Hogy itt kezdtem meg a vizsgálatot, a koponya bőrtapogatva, egy rozsdásodásnak induló szögfejbe akadt az ujjam. Na, mondtam magamba, most aztán gyorsan lezárjuk a szobát. Ide senki be nem jöhet. Örségnek otthagytam a jt-at. En meg az örsre mentem és ott az öpk.-nak jelentettem, hogy mi történt. Nyomban telefonon bejelentettük a nyiregyházi törvényszéknek és törvényszéki orvos kirendelését kértük. Azoknak akkoriban nem volt más dolguk és úgy egy jó óra múlva már ott is volt a törvényszéki ügyéssel az orvos. Megmutattam az orvosnak, hogy hol van a szeg beverve a fejbe. Boncolás. És megállapították, miszerint a kisagyba bevert szeg okozta a halált és itt egy súlyos bünténnyel állunk szemben. Megmutattam a bűnjelet is, a kis lajbigombot, meg a felkaristolt földet az akasztás alatt. Közöltem az ügyéssel, hogy ennek a gombnak a lajbijában a vő van. De közben aztán láttam azt, hogy a lánya, meg a vő, hol az istállóból s hol a pajtából jönnek elő idegesen. Előbb hívtuk a vőt. En kezdtem vele. Kivettem a kiscgombot és még ugyanaz a lajbi volt rajta, amibe jött jelenteni az esetet hozzánk. Elővettem a kiscgombot és összehasonlítottam a többivel. Ez, az éléskamarában játszódott le. Ott aztán kértem tőle, hogy " Nemde? Elég nehéz volt az apóst felakasztani, hogy ez a kis gomb is leszakadt, meg aztán nézze csak itt, ezt a felkaristolt földet, amit maga csinált akkor, amikor a feleségével húzták fel Dani bácsit?! " Látna azt, hogy itt nincsen semmi kiút, beismerte, azzal, hogy a felesége - tehát Dani bácsi leánya, - kérte meg, hogy tegyék el láb alól az öreget, mert már a rettenetes szekírozástól ők kerülnek a bolondok házába. Sőt egy ízben ők akartak öngyilkosok lenni.

Summa summárum. Az ügyet lezártuk és a két tettest átadtuk a nyiregyházi ügyészségnek. Míg két kiskorú gyermek pedig Dani bácsi hűgához került és ő nevelte fel őket.

Volt aztán Dani bácsinak egy ugyancsak Dani nevű fia, akit orvosnak nevelt. Végig kitűnően végzett és 1943 telén az egyik Kassa környéki örskörletben történt erdőőr megölése alkalmával találkoztam vele. Akkor már, mint törvényszéki orvos volt Kassán. Jól ismertük egymást és szót ejtettünk az akkori esetről. Ekkor közölte azt, hogy a hűgát kiengedték a gyermekek nevelése miatt. Míg sógorát is, de úgy, hogy a frontra került és ott halt hősi halált.

Hát így végződött Dani bácsi halála!

+ + +

EMLEKEZÉS

A B.L. 1987 októberi számában megjelent cikk: "KARÁCSONY" ragadta meg figyelmemet. A cikk emlékezésre kényszerít és elvenni nem, csak hozzáadni tudok a benne foglaltakra..... Az ebben felemlített személyekkel magam is találkoztam 11 évi börtönéletem során, de még százával is tudnék további neveket produkálni, mint Hindy Iván, Budapest utolsó katonai parancsnoka, Szügyi Zoltán vörögy., az ejtoernyosok legendás hírű parancsnoka, Árbócz János és Czigány J. ezredesek, Versényi Károly és Ugray Gábor alez.-ek, Gróf Károlyi Victor, Herceg Eszterházy, Ládai István ezredes, tábornokok, törzstisztek, főtisztek, tiszt-helyettesek, stb. volt miniszterek, követségi személyek, főpapok, papok a feloszlatott rendekből, bírák, táblabírák, és így tovább...

A kínzások és szenvedések közös sorsra ítélték bennünket, de a tisztelet megnyílvánulása a magasabb rangúak felé nem szűnt meg, csak egy megváltozott formában, stílusban jelentkezett kényszerítő hatások következtében. Így alakult ki a "bátyám, öcsém, fiam, stb." megszólítás a börtönben. Temesváry vörögy. Urral, utolsó érintkezésem 1945 márciusában (?) volt Győrött, majd szolgálaton kívül újra összejöttem a börtönben. Megértő és barátságos magatartását ott is megőrizte. Egyik tárgyalásomon is megjelent őreinek kíséretében, bilincsben és éppen olyan nyugodt hangon válaszolt a népügyésznek a velem kapcsolatos kérdéseire, mint ahogy' én megismertem őt szolgálati éveimben. Igyekezett a védelmemet szolgálni. Példaadó magatartásával a későbbi évek során is, csak fokozta iránta érzett tiszteletemet.

Nem tudom, hogy a fentemlítettek közül, rajtam kívül valaki is még életben van-e és csak azt kívánom, hogy a Teremtő adjon mindannyiuknak örök békességet és kérem a fiatalabb generációnk tagjait, hogy emlékezzenek rájuk, hiszen életük megváltásával szolgálták nemzetünket.

+ + +

vitész SZOMBATHY LAJOS JÁNOS

CSENDŐR VALLOMÁS.

(Befejező rész.)

... Elmult csendőrségi életemre visszagondolva, arra boldog büszkeséggel emlékezem. Remek érzés bécsületben tisztának, tiszta kezűnek és jó szolgálatot teljesítettnek lenni. Szolgálati útaimról sokszor a kimerültség határáig elfáradva tértem szállásomra, de mindenkor azzal a jóleső érzéssel, hogy jó munkát végeztem, a magyar népet híven szolgáltam és érdekeit hűséggel védtem. Tudtam, hogy ebben nem voltam egyedül, mert bajtársaim ezrei ugyanezt csinálták és ugyanígy éreztek. A becsületük és kezük nekik is tiszta maradt, ahhoz bűn nem tapadt.

A ma reájuk szórt vádak mind aljas hazugságok és gonosz célú rágal-mak....

... Igen, megcselekedtük, amit megkövetelt a Haza. A belső békeszolgálatra rendelt magyar csendőr, amikor a vörös áradat előntötte hazánkat, megcsókolta és letette tollas kalapját. Harcra készült. Több töl-tényt vett magához és dülő csatákban állt szembe a sokszoros túlerő-vel. Hősi küzdelemben ezrével haltak hősi halált a hazáért, pedig nekik is voltak síró anyáik, kiknek szíve a bánattól meghasadt. Megis-métlődött az a magyar sors, melyről KOSSUTH LAJOS így ír Amerikában, 1850-ben: " Nem győzedelmeskedtünk, de harcoltunk. Hazánkat nem tudtuk

megmenteni, csak becsülettel megvédeni. Ha majd a történelem lapjaira vetik, ami velünk történt, legalább azt írhatják, hogy ellenálltunk! "

... Az idő közben eljárt és immáron erősen alkonyodik. A nyugvásra készülő nap bíborba borult lehanyatló korongja egyre jobban közeledik a horizont széléhez. A természet pihenni kíván. Mint része a természetnek, ez alól én sem vagyok kivétel. Az idő múlása engem is erősen érintett. A nyolcvanát betöltöttem. Minden megért nap, egy külön ajándék Attól, Akitől az életet magát is nyertem és Aki már sokszor megsegített.

Vallomásomhoz búcsúzóul, multba helyezett értelemben még Newman bíboros szavait kívánom idézni, s azzal mindent megmondtam: " A feladatot, melyre Isten hívott nekem magamnak kellett végrehajtanom, nem másnak! Olyan helyet töltöttem be a világban, amelyet Isten épp nekem jelölt ki. Nem számított gazdag vagyok-e, vagy szegény, tisztelt, vagy megvetett az emberek előtt: csak az számított és az számít, hogy Isten ismer és nevemen szólít. "

1988 február havában.

+ + +

ORMAY JÓZSEF

TÁJÉKOZTATÁS A KANADAI BÜNTETŐJOGRÓL

" INNOCENT UNTIL PROVEN GUILTY "

" Az angol jogi örökségünk egyik legtündöklőbb ékszere az a doktrína, hogy egy ember mindaddig ártatlan, amíg bűnössége nincs bizonyítva."

Így hiszik és így tanítják ezt Kanadában.

Ez azt jelenti, hogy egy embernek, akit egy bűncselekménnyel vádolnak nem kell bizonyítania azt, hogy ártatlan; az ügyésznek a feladata, hogy a vádlott bűnösségét kétségtelenül bebizonyítsa. (beyond a reasonable doubt). Az ügyész megteheti azt, hogy bizonyítékokat nyújt be a bíróságnak, amelyeket, ha meg nem cáfolnak, akkor a vádlott bűnösségét bizonyítottnak tekintik. Természetesen a vádlottnak (vagy védőjének) jogában áll, hogy ellenbizonyítékokat, ellenérveket hozzon fel, amelyek a vádló bizonyítékait kétségbe vonhatják, vagy a vádlott ártatlanságát bizonyítják.

A vádlottnak nem kell bizonyítania azt, hogy nem követte el a bűncselekményt. Ezt a vádlónak (ügyésznek) kell bizonyítania. A vádlott, (vagy védője) lehetőséget kapnak a bíróságtól, hogy a bűncselekmény elkövetését kétségessé tehessék, vagy a vádlott bűnösségét, vagy bűnrészességét kétségessé tegyék. A vádlottról mindig fel kell tételezni azt, hogy mindaddig, amíg csak más ki nem derül, addig a bűnössége kétséges. (benefit of the doubt).

Az "indokolt kétség doktrináját" (Doctrine of reasonable doubt) gyakorlatilag lehetetlen meghatározni, mert mindég kérdéses maradhat, hogy mi az, ami indokolt (vagy észszerű). Általában azt fogadják el indokoltnak, amit az átlag polgár észszerűnek, elfogadhatónak tart.

Mindezek alapján nyilvánvaló, hogy csak döntő bizonyítékok alapján lehet a vádlott bűnösségét elfogadni. Ha a tárgyalás befejezésekor felmerül annak a kétsége, hogy a büntett elkövetése kétséges, vagy hogy valóban a vádlott nem követte el a bűncselekményt, akkor a vádlott felmentése elkerülhetetlen. Ezért van az, hogy sokszor felmerül a panasz, hogy túlságosan gyakran futni engedi a bíróság a gyanúsítottat (vádlottat) jogi kifogások, vagy jogi alakosságok (legal technicalities) alapján.

A vádlónak és a bírónak vigyázniuk kell, hogy kifogás ne merülhessen fel a bírósági eljárás szabályossága ellen. Ez azt jelenti, hogy a büntetőjogi perrendtartást szigorúan be kell tartani, úgy, ahogy azt az ország törvényei előírják.

A kanadai Bünvádi Perrendtartás szerint egy bűnügy bírósági eljárásának a lebonyolítása a következőképpen történik:

Egy alsófokú bíróság (Provincial Court) kitűzi az előzetes tárgyalás (preliminary hearing) időpontját.

Az előzetes tárgyaláson el kell döntenie azt, hogy az ügyésznek (Vádlónak) elegendő bizonyítéka van-e arra, hogy a gyanúsítottat (vádlottat) bírósági eljárás alá vethessék. Ha a bíróság elégtelennek találja a bizonyítékokat, akkor az eljárást beszüntetik. Ez nem zárja ki azt, hogy újabb bizonyítékok alapján ne lehessen újabb tárgyalást kezdeményezni.

Ha az előzetes tárgyaláson úgy találják, hogy elég bizonyíték áll a vád (ügyész) rendelkezésére, akkor az ügyész vádindítványt ad be a gyanúsított ellen, akit ezentúl általában "vádlottnak" nevezhetnek.

Súlyosabb bűncselekmények esetében általában esküdtszék bevonásával folytatják le a tárgyalásokat. 12 esküdt jelenlétében kell a tárgyalást lefolytatni. Természetesen gondot fordítanak arra, hogy az esküdtek ne legyenek "részrehajlók", ne legyenek előítéleteik. Ezért az esküdtszék kiválasztása gyakran elhúzódik.

A tulajdonképpeni tárgyalás az ügyész ismertetésével kezdődik. Az ügyész kihangsúlyozza azt, hogy az ismertetése csak tájékoztatásul szolgál. Az ügy érdemi megítélése a tanúk és a bizonyítékok alapján történik.

Általában a "vád" tanúinak a kihallgatása történik először. Minden tanút a védő keresztkérdések alá vethet. A keresztkérdések célja az, hogy a tanú szavahihetőségét (vagy annak a hiányát) megállapítsa. Ezek után a védő tanúk vallomása következik. Az ügyész, természetesen, a védőt tanúkat is keresztkérdések alá vetheti.

Meg kell itt jegyezni, hogy Kanadában a tanúkat nem lehet szinpadias és fortélyos helyzetnek kitenni, mint amilyeneket a népszerű TV-ben láthatunk. A kérdéseknek szigorúan a tárgyra kell vonatkozniuk.

A tanúkihallgatások után a vádló (ügyész) és a védő megtartják záróbeszédüket. Ebben összegezik a tényállást. Új anyagot ekkor már nem lehet felhozni.

Ezek után a bíró összefoglalja a bizonyítékokra vonatkozó észrevételeit; esetleg kimutatja a jogi nehézségeket és felhívja az esküdtszéket az eset különlegességének a problémáira.

Az esküdtszék ekkor elvonul és megpróbálnak határozatot hozni. Határozatuknak egyhangúnak kell lenni. Ha nem tudnak egyhangú határozatot hozni, akkor új tárgyalást kell tartani, új esküdtekkel.

Ha az esküdtszék bűnösnek találja a vádlottat, akkor a bíróságnak a Criminal Code (Büntető Törvénykönyv) alapján kell a büntetést kiszabnia.

Ha az esküdtszék nem találja bűnösnek a vádlottat, akkor a vádlottat azonnal felmenti a bíró.

Ez azt is jelenti, hogy ebben a tárgybán nem lehet még egyszer újabb bírósági eljárást indítani a vádlott ellen ugyanazoknak a bizonyítékoknak az alapján, amelyeket az "első" tárgyaláson hoztak fel a vádlott ellen.

Itt kell megemlíteni a "double jeopardy" jogszokást. Ez azt jelenti, hogy egy személyt nem lehet bírósági eljárás alá venni ugyanazért a cselekményért másodszor (kétszer), kivéve, ha az első eljárás hibás

volt, vagy a fellebbezési bíróság új tárgyalást rendel el. Ezeknek a kivételével nem lehet egy személyt ugyanazért a bűncselekményért másodsor is bíróság elé állítani, ha egyszer jogerősen elítélték, vagy felmentették. (Kanadai Magyarság 1988.II.13.)

+ + +

VI.

A MUZEUM HÍREI

A KANADAI MAGYARSÁG (Toronto, Ont.,) 1988.II.6.-iki számában vissza-utasítja a torontói "Sunday Star" I.24-iki számában megjelent, a torontói Kanadai Magyar Kulturközpontot támadó cikkét.

MI HOZZÁFÜZZÜK:

A kopott csendőrkalapok, a kistollas tábori sapkák, rohamsisakok, Manlicher puskák, öreg Frommer pisztolyok ma már elavultak, idegeneknek talán semmit sem érnek. Minket azonban arra emlékeztetnek, hogy 1881-től 1945-ig a csendőrijárőrök ezekkel a fegyverekkel védték Magyarországot minden lakosának életét, testi épségét, nem utolsósorban magyarságát is - kivétel nélkül.

Ezek a fegyverek ma már történelmi emlékek, éppúgy, mint Csinom Palkó "dali pár pisztolya", a kovás puskák, szablyák, kardok, melyek fölött messze elrohant az élet...

+ + +

VII.

KÖNYVISMERTETÉS, SAJTÓHÍREK

QUEST FOR A NEW CENTRAL EUROPE, szerző: Dr. VARSÁNYI GYULA, előszót írt: Dr. PADÁNYI-GULYÁS JENŐ, kiadta angol nyelven az Ausztráliai Kárpát Szövetség, Adelaide - Sydney, Ausztrália, 295 oldalon, kemény kötésben.

Az előszó szerint ez a könyv Középeurópa múlt és jelen állapotára van alapozva, de a jövőre vonatkozik azért, hogy Németország és Oroszország között élő kb. 100 milliányi lakosság lelkiismeretének és élni akarásának jelentőségteljes megnyilatkozása legyen. Ez a könyv vizsgálja ennek a területnek múltját és jelenét a kereszténység felvétele óta, a hűbériség, reneszánsz, a hitújítások, az ipari forradalom következményein keresztül a Marxista elméletekből a pánszlávizmus, a pángermanizmus nemzeti és nemzetközi ideológiáiból kijózanodva.

Célja, hogy Középeurópa eljuthasson egy olyan rendszerhez, mely békés légkörben biztosítja életét a jövőre.

Miért nem engedi a világ, hogy ezek a nemzetek kialakíthassák a maguk saját, új Középeurópájukat? A válasz lenne talán egy nemzetközileg biztosított semlegesség és azon belül reájuk hagyni, hogy belső ügyeiket önmaguk rendezzék. Ez a megoldás megvalósulhatna egy külső befolyásoktól mentes légkörben, erre ők lennének illetékesek.

Akik ma felelősek az emberiség békéjéért és fejlődéséért talán találnak ebben a könyvben olyan elgondolást, melyet használni tudnak.

A könyv középeurópai tudósokból álló szerkesztő gárdájának értekezései alapot nyújthatnak a további tárgyalásokhoz.

(A könyv szerzője 1988.I.6.-án Adelaide-ben váratlanul meghalt.) (KGY)

ÁVÓSOK írta DUNAI ÁKOS, kiadta az Új Hídfő Baráti Köre, San Francisco, Ca. USA, 1987-ben 112 oldalon puha kötésben. Ára 8.-US dollár plusz postaköltség. Történelmünk sötét oldalai elevenednek meg a könyv lapjain. Sokakban, akik szenvedő részesei voltak ennek a lidércnyomásnak, méltán keltenek fájdalmas emlékeket. A nevek álnevek. A hely és városnevek nem de az események tényszerű leírása valódi.

.....

HUNGARIAN OBSERVER a Melbourne-i (Victoria) Magyar Intézet negyedévenként, angol nyelven megjelenő folyóirata. Szerkeszti: Dr. vitéz ENDREY ANTAL. A szerkesztő magyar történelmi és nemzetpolitikai vonatkozású angolul is közreadott könyveivel tette nevét széles körben ismertté. Mikor 1987-ben az ausztrál szövetséges kormány új háborús és emberiségelleni bűncselekményről szóló törvényjavaslatot nyújtott be a Parlamentben azt "A Word about 'War criminals' " c. cikkében bírálta meg, mely az OBSERVER 1987 áprilisi számában jelent meg. Továbbá részletes értekezést, jogi véleményt dolgozott ki, melyet az OBSERVER 1987 novemberi számában hozott le.

Kifogásolta a törvény egyoldalúságát és módosítását kérte.

Az angol nyelvű folyóiratot meg lehet rendelni a Carpatian Press-től (Cím: Dr. Anthony Endrey, Eastways Road, Fish Creek, VIC.1955. Ausztrália.) A csinos kiállítású folyóirat évi előfizetési ára: Ausztráliában 10 ausztrál dollár, azon kívül, légipostán 10 US dollár.

.....

MAGYAR ÉLET (Sydney, NSW.) az Ausztrália-i magyarság egyetlen hetilapja, főszerkesztő: CSAPÓ ENDRE. Az 1987.XII.3-iki számában MALONYAY ÉVA nemzetpolitikai munkatárs " A kiszolgáltatás új lehetőségei " c. hírmagyarázatában így ír:... " Az elmúlt héten részletesen ismertetett WAR CRIMES AMENDMENT BILL 1987 lehetővé teszi az Ausztrálián kívül eső területen, a vesztesek oldalán a II.Világháborúban, vagy a megszállásban résztvevő bevándorlók bíróság elé állítását Ausztráliában, csaknem öt évtizeddel ezelőtt elkövetett állítólagos tetteik, vagy mulasztásuk(!) miatt. Olyan cselekedetekért, vagy mulasztásért vonhatják őket felelősségre, amelyek elkövetésük, vagy meg nem akadályozásuk idejében nem számítottak bűnnek még Ausztráliában sem. Külön törvényhozást igényel, hogy visszamenőleg háborús-bűnné változtassák ezeket a tetteket, vagy mulasztásokat és ezzel a jogosság látszatát megteremtsék olyan perekre, amelyek minden eddigi jogszabály értelmében jogszerűek."

1987.XII.14-én Senator the Hon. PETER BAUME-hez intézett levelében angol nyelven kifogásolja a törvényjavaslatot, mert a felelősségrevonás csupán:

- a.) a volt tengelyhatalmak volt állampolgáira vonatkozik és figyelmen kívül hagyja a szovjet-oroszok által elkövetett bűnöket.
- b.) az anti-kommunista nemzetiségeknek a megszállások és az un."szőnyegbombázások" alatt szenvedett sérelmeit mellőzi,
- c.) el kell ismerni, hogy a háború alatti magyar kormányok 1944. III.19-ig mindent megtettek, hogy a zsidó lakosság viszonylagosan bántatlanul élhessen és a szomszédállamokból származó menekülteknek is védelmet nyújtott, továbbá
- d.) a törvényjavaslat elveti az un.felsőbb parancsok mentesítést és nem veszi tudomásul, hogy a parancs megtagadása hadi-törvényes eljárást, vagy ugyancsak deportálást eredményezett anélkül,

hogy az eljárásban bármilyen változtatás is bekövetkezhetett volna.

Végül kéri a Szenátort, hogy a nemzetiségek közötti békés harmónia megóvása érdekében a törvény módosítását eszközölje ki.

.....

KANADAI MAGYARSÁG (Toronto, Ont., Kanada) a " szabadvilág legnagyobb magyar hetilapja". Felelős szerkesztő és kiadó: VÖRÖSVÁRY ISTVÁN.

1987 Karácsony-i számában hozza "INNOCENT UNTIL PROVEN GUILTY" c. cikket FINTA IMRE jogi védelmére. Bajtársunk ellen a federális kormány a kanadai büntetőjogi törvény nemrég törvénybe iktatott módosítása alapján eljárást indított háborús bűnök elkövetésének vádjával (J. Deschenes Commission). Ügyében az előzetes tárgyalás dec.18.-án volt, de elhalasztást nyert január 13., illetve szeptember 12-ére.

A Kanadai Magyarok Szövetsége 1987.XII.12-én tartott igazgatósági ülésén foglalkozott Finta Imre ügyével és egyhangú határozatot hozott, melynek értelmében "INNOCENT UNTIL PROVEN GUILTY" (Ártatlan, amíg a bűnösség be nincs bizonyítva) név alatt külön pénzügyi alapot létesít, melynek célja, hogy megfelelő jogi képviselőt biztosítson Finta Imre részére az ellene folyó per folyamán (az ügyvédi költségek fedezése).

Az Alap kezelését a torontói Magyar Kulturközpont vállalta. Az adományozott összegekről szóló csekket "Innocent until proven guilty" névre állítandók ki és a torontói Kanadai Magyar Kulturközpont, Magyar Ház címére küldendők: 840 St. Clair Avenue, W., Toronto, Ont. M6C 1C1 Canada. "

1988.I.23-iki számában bejelenti, hogy " a Kanadai Magyarok Szövetsége és a toronto Kanadai Magyar Kulturközpont kiterjeszti a pénzügyi alapot, melynek célja, hogy fedezze azokat a rendkívüli kiadásokat, amelyek olyan magyar személyek védelmével kapcsolatban merülnek fel, akiket a kanadai büntetőtörvény nemrég törvénybe iktatott módosítása alapján háborús bűnök elkövetésével vádolnak."

Az Alap neve és a postacím, mint fent.

1988.I.30-án beszámol arról, hogy még a Rákosi éra alatt, távollétében a szegedi népbíróság 5 évi börtönbüntetésre ítélte Finta Imrét, hazai tanuk kihallgatása alapján, akik az ottani lágerből ismerték. Ez közvetlenül a háború után történt, mikor a sebek még igen mélyek voltak. (Abban az időben, mikor a halálbüntetések egymást követték, az 5 év a mentőtanuk vallomásai elfogadásának lehetett a következménye. Szerk.)

" Ügyvédje kérésére a bíróság 1988 szeptember 12-ére tűzte ki a tárgyalás előtti kihallgatást."

.....

AMERIKAI MAGYAR ÉRTESÍTŐ, Baltimore (MD,USA), Szerkesztő: SOÓS JÓZSEF. 1988.januári számában boldog Újévet kíván olvasóinak RADNÓTHY KÁROLY tb.cső. "Újévi köszöntő"-jével és hozza a KANADAI MAGYAROK SZÖVETSÉGÉNEK (Toronto, Ont., Kanada) az "INNOCENT UNTIL PROVEN GUILTY" alap felállítására hozott egyhangú határozatát Finta Imre jogi védelmére.

.....

MAGYARSÁG, Pittsburgh, (PA.,USA), szerkesztő és kiadó: SZEBEDINSZKY JENŐ. 1988.I.15-iki számában S.G. "KANADAI MAGYAR boszorkányper első

áldozata" c. cikkében kifogásolja, hogy... " az amerikai-libyai háborús összeütközés kapcsán a "világsajtó" még a mai napig sem tette fel a kérdést: vajon mindezek után ki a "háborús bűnös" ? A II.Világháború végén oly ügybuzgó törvénykezők, mint a Szovjet Unió, Franciaország, a roosvelti Amerika és Anglia ezúttal még mindig gondosan ügyel arra, nehogy ez a kínos kérdés egyáltalán fölmerüljön."

Hogy van az, hogy a háború alatt a japánok, ukránok, olaszok, stb., szezereinek amerikai és kanadai letartóztató rendőreit, csendőreit, katonáit nem szabad felelősségre vonni? Ugyanis " szentek és sérhetetlenek azok az amerikai és kanadai hatósági közegek, melyek az üldözött népcsoportok asszonyait, gyermekeit - csakis a faji származásuk miatt - emberellenes, kollektív vádak alapján elhajtották otthonaikból és vagyonukat elkobozva vidéki koncentrációs táborokba szállították, hogy ott sinyjődjenek a háború végéig."

Három évvel ezelőtt Kanadát végül is rávették, hogy indítson eljárást az állítólag Kanadában élő 6000 "Háborús bűnös" ellen. Az eredmény, közel 1000 oldalas kötetben mindössze 936 üldözendő személy névsorát tartalmazta, mely 236-ra olvadt le és végül, mindössze 20 esetben javasolták az azonnali bünvádi eljárást. Ebbe a 20-ba tartozik bele 76 éves F.I. honfitársunk, aki ellen vádat emeltek és most gyűjtik hazánkban a bizonyítékokat. Ezek ellen a "bizonyítékok" ellen a kanadai népcsoportok már gyakran tiltakoztak azoknak a kanadai bíróságok előtti elfogadása ellen. 1988-ban Kanadára fog irányulni az erkölcsi világrend híveinek fényezésére. "

KATOLIKUS MAGYAROK VASÁRNAPJA, Youngstown (OHIO, USA), a magyarság legnagyobb katolikus hetilapja, 1988.II.7-iki számában PESTI PÉTER foglalkozik "Magyar Szemmel" c. kommentárjában Finta Imre 1987.XII. 11-iki letartóztatása és ezt követő otthoni " háborús bűnös "-nek való megbélyegzése ellen, akkor, mikor a gyanúsítást sem vádirat, sem tárgyalás, sem ítélet nem támasztja alá.

Megállapítja, hogy nevezett első áldozata annak a hadjáratnak, mely most az Egyesült Államokból Kanadába is áttért. Megemlíti az ukrán Demjanjuk-nak kiutasítását azzal, hogy Jeruzsálemben kell bíróság elé állnia. Sorsa összehozta a USA-ban, még az eddig egymással engesztelhetetlenül vitatkozó két ukrán szervezetet is. Támogatják visszamaradt családját és őt is, hogy jó amerikai ügyvédek fogadhasson. Példának állítja az ukrán közösséget, mely generációra való tekintet nélkül most összefogott." Ugyan mi magyarok"- írja Pesti Péter - " Össze tudunk-e fogni úgy, a megvádolt érdekében, mint ahogyan az ukránok kiálltak Demjanjuk mellett? Próbátétel? Igen, az lesz! "

SZITTYAKÜRT (Cleveland, OHIO, USA) a Hungaria Szabadságharcos Mozgalom lapja 1988. februári számában MAJOR TIBOR felelős szerkesztő a Csendőrnapi alkalmával megemlékezik: " Ők védtek téged, nemzetem, vég-sőkig mint sasok, oltárodért véreztek el a kakastollasok " (Hajas István) c. cikkében megemlékezik lófő kézdivásárhelyi NAGY ZSOMBOR m. kir. csendőrszázadosról, az egyetemi rohamzászlóalj utolsó parancsnokáról, aki a budai várból való kitörésük alkalmával 1945 Csendőrnapi néhány km.-re a magyar vonal előtt hősi halált halt.

Ugyanakkor FINTA IMRE volt m.kir. csendőrszázados bs.-unk (Toronto, Ont.) vádalahelyezése alkalmából ismerteti a katonai büntetőjog egy sarlatos alapelvét: "Innocent until proven guilty" azaz ártatlan, amíg bűnössége nincs bebizonyítva. Közli a Kanadai Magyarok Szövetsége igazgatóságának egyhangú határozatát, melyben pénzügyi alapot létesít neve-

zett bs-unk jogi védelmére, az ügyvédi költségek fedezésére. A Hungaria Szabadságharcos Mozgalom a Szittyakürt bevételeiből hat hónapra keresztül befolyó összegét kívánja az alapra befizetni. Isten minket úgy segítse! Híven, becsülettel, vitézül! "

.....

FLORIDAI BAJTÁRSI HÍRADÓ, Sarasota (FLA.,USA) szerkeszti v.BARANCHI TAMÁSKA ENDRE. 1987.XI.30-iki V/3. számában hozza v.SZENDI JÓZSEF őrm., az MKCsBK Központi Vezetősége tagjának " 45 év távlatából " c. visszaemlékezését BUDUR KÁROLY szds.-ra, aki 1942-ben oktatótisztje volt a makói jt. tanfolyamon;1987.V.13-án Budapesten elhunyt. (B.L.1987/2 sz.)

.....

MAGYAR HÍRLAP, Délamerikai Magyarság (Florida,Argentina) szerkeszti CZANYÓ ADRIÁN. 1987.aug.15-szept.1-iki számában hozza DOMOKOS SÁNDOR "A kikerülhetetlen kérdés" c. cikkét, melyben a két ellentétes ideológiával, az agresszív marxizmussal és a világ sokrétű társadalmának kapitalista rendszerével, a köztük lévő ellentétekkel, illetve SZOLZSENYICIN szerint azok hasonlóságaival foglalkozik.

Ha vizsgáljuk mindkettőnek szélsőségeiben is megnyilvánuló formáit, megvilágosodik, hogy ez nem a kommunizmus és a kapitalizmus harca, hanem a rövidlátó anyagiasság és a továbbtekintő idealizmus küzdelme.

Az e világból való gondoskodás csakis az anyagi javak birtoklásáért folyik. Csak az eszme az, amelynek önzetlen távlatai vannak, melynek nem lehet értékeit bankszámlán kimutatni: éppen ezért örök. Mert lehetünk a gyakorlati életben politikamentesek és semlegesek, de a szellemi értékek és az anyagi nyereség közti választás kérdésében senki nem maradhat közömbös.

+ + +

VIII.

A VEZETŐSÉG LEVELESLÁDÁJÁBÓL

AZ 1987-ES SEGÉLYAKCIÓNKRA ÉRKEZETT LEVELEKBŐL:

1987.VIII.20. ... " Legyen szíves átadni hálás köszönetemet.A segítség mindig jókor jön, de most, szegény férjem temetése után,különösen jól jött. A temetést nagyon nehéz volt elviselni. A temetés után újra bekerültem a kórházba ezzel a nagyon beteg szívemmel. Most három hónapi kezelés után, újra idehaza vagyok. Igaz, szinte járóképtelenül és teljes pihenéssel. Nem bírok csinálni semmit. Alig van erőm ahhoz is, hogy írjak. A kezem is le van bénulva és alig tudom fogni a tollat..."

1988.I.13. ... " A Jóisten kegyelme legyen magukkal és adjon békeséges Újlesztendőt! A segítség akkor jön, amikor a legnagyobb a szükség rá. Édesanyám Karácsony előtt mentővel vittem be a kórházba tüdőgyulladással. A jó orvosi ellátás rendbe szedte és 9 nap múlva hazahoztam. 97-ik évét áprilisban tölti be, az egész kórház csodájára járt. Nagyon köszönjük jóságukat Karin keresztül. Az Isten áldja meg minden jóval, őszinte szeretettel kívánja..."

1988.I.5. ... " Először is kívánok Istentől megáldott boldog Újlesztendőt és jó egészséget az egész családnak. Tudatom, hogy a küldeményt megkaptam, melyet hálásan köszönök és kérem a Jóisten áldását az egész családra. Az egész családot üdvözlöm, maradtam tisztelettel és szeretettel..."

A BAJTÁRSAKTÓL ÉRKEZETT LEVELEK:

v.K. A. (Hamilton, Ont., Kanada) 1987.XI.15. "... Különös öröm a számomra, hogy ismét kézhez vehettem az érdekes Bajtársi Leveletek legutolsó számát. Bizakodással töltenek el azok a bajtársi közösségi hírek, melyek állandóan élniakarásunkat hirdetik és mutatják szerte a világon... Most láthatjuk, hogy milyen csodálatos, öntudatos nemzetek gyarapodott fel a két világháború között - amelybe Ti is tartoztok - melynek hazátlanságba jutott része a példátlan bátor erényeknek a hátrahagyásával vonul el szemeink előtt a "Hadak Útján" a végső megdicsőülés felé. A Hadak Ura adjon a részükre békés nyugodalmat az idegen földön, ahol pihennek. A betöltött 90 esztendőben külön kegyelemmel azon a helyen élek és várom a behívót, ahol 31 esztendővel ezelőtt kezdtem az emigrációs életet. A további nemzetmentő hithű munkáimhoz jó egészséget, sok türelmet és áldozatos készséget kívánok sok szeretettel és őszinte barátsággal! "

Özv.H.I -né (Queanbeyan, NSW., Australia) 1987.VIII.30. "... A B.L. 40. évfolyamára kiadott és számomra küldött Emléklapot, valamint a B.L. 1987/1. számát megkaptam, köszönöm nemes munkájukat. Szeretném jókívánságaimat tolmácsolni kedves Mindannyiuk számára. Kérem a Mindenhatót, adjon erőt, egészséget további áldozatos munkájukhoz és a felelősségteljes kitűnő vezetés folytatására, mert csak így biztosíthatják a Bajtársi Közösség fennmaradását. Adja Isten, hogy úgy legyen! Tisztelettel és szíves köszöntéssel..."

Özv. Gy.Ö-né (Windsor, Ont., Kanada) 1987.XII.2. "... Remélem megkapta útamról írt lapomat, amiben megköszöntem az Emléklapot. Igen jól esett figyelmük. Májusi túráim nagy élménye volt Fatima, ahol május 12-13-án voltunk. Óriási tömeg, felemelő szertartások. Lisszabonból egy páran a Madeira szigetére repültünk, a többség az Azori szigetekre ment. Mi Funchalban szálltunk meg. Meghökkenően szép ez a vulkánikus eredetű sziget. Fantasztikus trópusi növényzete van. Orchideák, hibiscusok vadon nőnek, s illatuk betölti a levegőt. Egy földi paradicsom. Sziklába vájt, keskeny, kanyargós hajmeresztő utak vezetnek a hegyekbe. Különös érdekessége volt ennek az utazásomnak, hogy megláthattam azt a helyet, ahová szerencsétlen sorsú utolsó uralkodónkat, IV.Károlyt száműzték, ahol meghalt és eltemették. A Monte hegységen épült a gyönyörű Miasszonyunk temploma, hova 72 lépcső vezet föl. A főoltártól balra egy mellékkápolnában van IV.Károly király érckoporsója. A táblán: született 1887-ben, elhunyt 1922 április 1-én.

A kastélyba, ahol a száműzött király és családja élt, nem juthattam el. Egyetlen taxisoffőr sem vállalkozott elvinni a "kődös zónába".

Hálás vagyok az Úristennek, hogy ezeket a helyeket képes voltam beutazni. Ismét itthon szorgalmasan járok a kórházba, sok a magyar beteg. Mellékelek egy pénzesutalványt a B.L.-re..."

S. I. (Klagenfurt, Ausztria) 1987.X.27. "... Minthogy a nyár sajnos a végére ért, válaszolok kedves soraidra. Nagyon köszönöm az Emléklapot, szeretettel vettem és őrzöm büszkén, mint minden csendőr ereklyét. A szokásos Adrián kívül, még a Középtengeren is voltam, Róma és Nápoly között, ez utóbbitól kb. 30 km-re Terracina fürdőhelyen. Ez a terület valamikor lápos, mocsaras volt, melyet Mussolini tett termő földdé. Igen szép időt fogtunk ki a strand ragyogó tiszta vízzel, aranyárga homokkal. Gaeta katonai erődítmény, zárt terület. Innen MONTE CASSINO-ba rándultunk ki, ahol a bencés kolostort a németek kb. 6 hónapig 1944.X-től 1945.V-ig védték. Mivel hatalmas hadá-

szati jelentősége volt, az amerikaiak a földdel egyenlővé bombázták. Az olasz kormány eredetiben teljesen újjáépíttette. Felelé menet, a hegy oldalában messziről látható a lengyel katonai temető, melyet a naptól pompásan megvilágított élővirágból készített kereszt vétet észre. ANDERS tbk. egysége volt az utolsó, mely megtámadta a kolostort és eredményt ért el. Ő maga a kolostorban van eltemetve. Cassino város mellett van a német katonai temető, példás rendben, virágokkal. 22,000 hős nyugszik ott, nagyobb részük névtelen.

Egyébként Dél-tirolban is felkerestem az I. és II. világháborús hősi emléktáblákat és katonai temetőket. A kiírás németül van, hogy:..." a hős katonák a haza védelmében, kötelességük teljesítése közben vesztették el fiatal életüket..." Ilyenkor fájó szívvel gondolok az erdélyi testvéreinkre, ahol csak a megaláztatás és a megsemmisítés veszélye vár rájuk. Voltam ezenkívül a nyugatmagyarországi Kismartonban, hol az Eszterházi kastélyt néztük meg. Ha lehet, erre a vidékre mindig elmegyek, mert teljesen otthon érzem magam és ajánlom azoknak, akiknek honvágyuk van..."

K.F. (Daytona Beach, FLA.USA) 1987.XII.11. ... " Nagyon is megkésve, de ezúton szeretném megköszönni a szép Emléklapot. Én a Bajtársi Asztaltársaság megalapítása napjától előfizetője, olvasója vagyok a jelenlegi B.L.-ünknek. Sokszor ismeretlen, vagy ismerős Bajtárs szolgálati visszaemlékezéseit nagy élvezettel olvasom. Sajnos mostanában többször elmulásukat siratom. 1947-ben az Asztaltársaság megalapítása alkalmával Ausztriában, Graz mellett, csak rövid távolságra laktunk JEGENYÉS PALI bátyánktól és sűrűn találkoztunk. A csatolt 20 dolláros csekkel szeretnék hozzájárulni a B.L.előállítási költségeihez..."

T. K. (Ardmore, PA.,USA) 1988.I.11-én "... Betegségemre való tekintettel, az Emléklapot csak most tudom megköszönni. Jobb egészséggel több segítséget is nyújthattam volna. Nagyon szépen megköszönöm és munkájukért nagyrabecsülésem fejezem ki. DOMOKOS fhdgy.úrral egy ezredben szolgáltunk. Én a hódmezővásárhelyi pusztán, Tatársáncon nőttem fel és Hódmezővásárhelyen voltam katona. Még a fülemben cseng... " Szőke vize a Tiszának, mondd meg kislány az anyádnak, hogy az egész Tisza mentén: nincsen olyan legény, mint én..." ".boldog idő, hová lettél?..." Idegroncs vagyok. Orvosaim nem tudnak segíteni. Kezeim reszketnek, írásra képtelen vagyok. Fájdalmam nincs, olvasni tudok. A B.L.-re 20 dolláros utalványt mellékelek... Maradok hűséggel és bajtársi szeretettel... "

v. Sz. J. (Sarasota, FLA.,USA) 1987.X.20... " A Magyarország-i helyzettel kapcsolatban népünk nagyon sötét jövő előtt áll, s ezt ők is tudják és véleményüket nem rejtik véka alá. Már most is titokban megvannak az élelmiszer áremelések, de jan. 1-től újabb emeléseket jelentettek be, melyek az öreg nyugdíjasokat és azokat a tisztviselőket érintik, akik már nem tudnak másodmunkát (maszekolást) végezni. A fiatalság a szó szoros értelmében nem akar dolgozni. Az élvezetnek és az alkoholfogyasztásnak élnek. Hihetetlen, hogy egy szorgalmas és erkölcsös nemzetet ilyen mélyre tudtak züllesztetni. Az emberek nagy része nem törődik se a vallással, se az erkölccsel, se a magyarságtudattal. Csak a mának élnek. Vasárnap módomban volt látni, hogy éppen úgy mentek a határba dolgozni, mint hétköznapokon.

380,000 cigány van Magyarországon. Úton-útfélen cigányba botlik az ember, bármerre megy. A kormány a cigányságnak minden lehető kedvezményt megad. A cigányságot rászabadították a magyar népre. A jelenlegi kormány képtelen, vagy nem is akar radikális eszközökhöz nyulni..."

B. J. (Ligist, Ausztria) 1988.II.23... " Folyó év június havában a pápa hivatalos látogatásra jön Ausztriába. Újságjelentések szerint Magyarországról már eddig 50,000-en jelentkeztek kijönni Burgenlandba, a pápa Eisenstadt-i (Kismarton, Sopron vm.) ünnepélyére. Ugyanis január 1-től nincs vízumkényszer Magyar- és Lengyelországból.

Az év eleje óta 20,000 új menekült érkezett Ausztriába, ezeknek fele magyar. Vannak erdélyi magyar menekültek is. A menekültek 194 helyen elhelyezve, hotelekben, az alsóausztriai Traiskirchen-i táborban, a kelet Steiermarkt-ban, Hartberg környékén 800 új magyar menekült van. Tartózkodási és munkavállalási engedélyt az osztrák állam nem tud nekik adni. Kivándorolni?...Hova?...Melyik állam vesz föl most menekültet? Kanadába és az amerikai államokba, csak úgy lehetséges bejutni, ha egy önállóan gazdálkodó személy vállalja azok elhelyezését, illetve üzemében, gazdaságában alkalmazza.

Jó lenne, ha az amerikai földrészen megjelenő magyar újságok tájékoztatnák olvasóikat a magyar menekültek kilátástalan sorsáról. Magyarországról jövő menekültek legtöbbször gazdasági okokból hagyták el otthonaikat. Ezeknek minden eshetőségük meg van, hogy visszaküldik őket. Külön kell elbírálni erdélyi honfitársaink jövőjét. Részükre a visszatelepítés annyit jelentene, mint annak idején az első keresztények betelepítése NÉRO arénájába. Kérjük egyesületeinket, egyházainkat, részletekért írjanak az alábbi címre:

ZENTRALVERBAND UNGARISCHER VEREINE UND ORGANIZATIONEN IM
ÖSTERREICH

A- 1040 WIEN, DANHAUSERGASSE 6/1 AUSTRIA

B. Á. (N.Y. 1987.XI.16) ... " Hálás szívvel megköszönöm az Emléklapot, mely újból bizonyítja, hogy még élünk és vagyunk. Minden dícséret a Vezetőség számára. Berámáztatom és a többi csendőremlék mellé sorozom. Sajnos, márc.óta én is járom a kórházakat, amely betegségem igen megviselt. Hála Istennek, most kezdek egy kicsit jobban lenni. Ha egy kicsit felerősödöm, akkor majd részletesen beszámolok. Olvastam BARTHA PÉTER bs. azon óhaját DOMOKOS fhdgy. úr beszámolójában, hogy érdeklődjön Dr.DOBOLYI ezds.úr zászlója iránt. Következő levelemben erről is beszámolok..."

K. K. (Toronto, Ont., 1988.I.15.)... " Mind Önnek, mind a Főszerkesztő bs-nak hálával és szeretettel megköszönöm az 1987 tavaszán gyönyörű kivitelben megküldött Emléklapot. Már néhány emléklap lóg a kicsi szobám falán, mégis úgy érzem, ez a legkedvesebb. Sok mindenre emlékeztem... Őszintén sajnálom, hogy az elmúlt nyáron, mikor feleségemmel együtt arra jártunk, nem találkozhattunk. A Vancouver szigetre se tudtunk átmenni. Nem éreztem jól magam. Tegnapelőtt voltunk a tárgyaláson. Mi, sajnos, csak nyolcan voltunk, az ellenfél 80-90. Nagyon szomorú eset. Egyébként egyik szh.bs-unk igen jól megfogalmazott angol és magyar nyelvű röplapokat osztogatott. (Mi nem kaptunk! Szerk.) Tüntett még a városháza előtt egy tucatnyi német, táblákkal..."

Dr. A. F. F. (Buckhannon, WVa., USA, 1987.XII.21) ... A szállómhoz vettem a nyáron újabb 5 holdas telket és most éjjel-nappal ásom a gödröket a tavaszi betelepítéshez. A síma vesszőket már is helyükre ültettem, naponta 35-36-ot mikor van időm kimenni, mert ezer és egy más elfoglaltság is akad az üzlettel kapcsolatban..."

Hálás köszönettel nyugtázzuk Bajtársainknak a Karácsonyra és Újévre küldött

jókívánságokat, megemlékezéseket:

Dr. Decleva Dénes, Tropicana Zoltán, Dr. Tamás Gyula, v. Detre Gyula és felesége, Varga István és unokái, v. Dienes Gyula és családja, Péterffy Zsombor, Géczy Mihály, Bíró Pál és felesége, Cserhalmi Ferenc, Naphegyi Imre és felesége, Aparváry László és felesége, Szentes Jenő és felesége, Kulifay István, Pekáry István és felesége; Clevelandből, 1987. IX. 26.-án: V. Duska László, Dr. Balló István, v. Mártonfalvy Hugó, Molnár István, Andaházy Géza, v. Detre Gyula, v. Koltaváry Dénes, Borbás Károly, v. Kemes László és Dániel János.

Bizonyára sok, érdekes élménnyel érkeztek haza, küldjenek úti beszámolót

a B.L.-nek.

+++

IX.

ÉRTESÍTÉS, FELHÍVÁS, KÖSZÖNETNYÍLVÁNÍTÁS NYUGTÁZÁSOK

ÉRTESÍTÉS

A világ egyetlenegy helyén, az Akron-i LÓRÁNTFFY OTTHON kertjében hirdeti emlékmű és hat bronztábla a II. Világháború magyar hőseinek és mártírjainak neveit és csapattestjeit. Megindult a gyűjtés a HETEDIK bronztáblára. Ha valakinek még vannak olyan hozzátartozói, akik hősihalott, mártír, vagy hadifogolyként ellenséges tevékenység, vagy más tragédia folytán haltak meg: emléküik megörökíthető. Egy-egy név, vagy katonai egység bevésése 100.-dollarba kerül.

A 7. bronztábla felavatása 1988 Hősök Vasárnapján. Részletes tájékoztatást ad: Főt. DÖMÖTÖR TIBOR püspök, elnök.

Címe: LORANTFFY CARE CENTRE INC.,
2631 Copley Road,
AKRON, OH. 44321 U.S.A.

(Szittyakürt 1988. január)

.....

FELHÍVÁS

Tervben van egy névjegyzék kiadása, melyben a közbiztonsági szolgálat teljesítése közben életüket vesztett, a II. Világháborúban elesett, valamint az azt követő időben kivégzett csendőrök nevei lesznek felsorolva, név, rf., hely, időpont, a körülmények rövid feltüntetésével.

Az 1945-ben megszűnt CSENDŐRSÉGI LAPOK korábbi számai "EMLÉKEZZÜNK" fejezetben hozták veszteségeinket. A BAJTÁRSI LEVÉL előző számai alapján készített összesítés (B.L. 1981/2.szám 140.oldal) ez alkalommal kiegészítésre kerül.

Kérjük bajtársainkat, akik parancsnoki beosztásban voltak (rajpk., járőrvezetőig bezárólag) küldjék be elesett alárendeltjeik neveit, melyek eddig még feljegyzésre nem kerültek, csak rövid leírással.

Ez az utolsó alkalom, hogy veszteségeinket megörökíthetjük.

Értesítést kérünk az alábbi adatokkal: Csapattest, század, szakasz, örs., járőr, rf., harccselekmény, szolgálat, időpont, hely, veszteség, kórház, temető, megjegyzés.

Értesítést kérünk a következő címre: Mr. József Szelei
803- 8th Avenue, N.E.
CALGARY, Alberta, T2E 0R9 Canada

BÚCSÚZOM HAZÁMTÓL.

Búcsúzómadé szép hazám,
Te gyönyörű szép csonka ország.
Érted én vitézül harcoltam,
Vérem folyt és megrokkantam.

Ma vörös veszedelem szívja a vérünket,
Magyarok Istene segítsél meg minket.
Adjál szabadságot, feltámadást a magyar népnek.
Legyen újból nagy Magyarország a mi rabnépünknek.
Magyarok Istene, segíts meg bennünket!

+ + +

VI.

A MUZEUM HÍREI

HOLOCAUST ÉS A MUZEUM.

(Válasz a torontoi "The SUNDAY STAR" 1988.I.24-én megjelent
John Ferri muzeumellenes cikkére.)

" Az én véleményem szerint nagy tévedés egy muzeumban kiállított tárgyakat úgy nézni és elbírálni, mintha azok valamely személy, vagy csoport, vagy esemény kedvezőtlen beállítására, vagy inzultálására volnának kiállítva. A kiállított tárgyak az elmúlt időknek, tehát a történelemnek fennmaradt emlékei. A muzeumnak pedig éppen az a feladata, hogy a történeteket - a fennmaradt emléktárgyak alapján - lehetőleg híven megőrizze. Ez vonatkozik a torontoi (Ont. Kanada) MAGYAR HÁZ-ban elhelyezett "MUZEUM OF THE ROYAL HUNGARIAN ARMED FORCES"-re is."

A hivatkozott cikkíró a Holocaust áldozatai emlékének inzultálását látja abban, hogy a volt M. Kir. Csendőrség (Royal Hungarian Gendarmerie) emléktárgyai is ki vannak állítva. Most nem térek ki arra, hogy a Csendőrség a német megszállás alatt felsőbb parancsra hajtotta végre a zsidók összeszedésével kapcsolatos megalázó szolgálatot (a m. kir. Rendőrséggel együttműködve. Szerk.), azonban, ha ilyen szempontból bírálánk el a többi emléktárgyak kiállíthatóságát is, akkor nem lehetne kiállítani a mohácsi csataterén talált török kardot sem (a mohácsi csata 1526. aug. 29-én volt), mert az a 25,000 magyar hősihalottra és a 150 évig tartó török uralomra emlékeztet. Ezt eddig még egy magyar se kifogásolta.

Nem lehetne kiállítani a szovjet-orosz rohamsisakot és fegyvert sem, mert ezek a II. Világháborúban, valamint az '56-os szabadságharc alatti szovjet kegyetlenkedésekre, nők ezreinek a meggyalázására, s több, mint 100,000 magyarnak Szibériába való hurcolására, vagy az az országból való elmenekülésére emlékeztet. De ezt sem kifogásolta eddig egy magyar sem.

Továbbá nem lehetne kiállítani IV. KÁROLY, az utolsó magyar király fényképét sem, vagy HORTHY MIKLÓS fényképét, mert IV. Károly - a trónról lemondott király híveinek segítségével fegyverrel akarta visszaszerezni trónját, melyet Horthy kormányzó fegyverrel akadályozott meg. Tehát most úgy a királpártiak, mint a Horthy hívek követelhetnék ellenfelök és emléktárgyainak a muzeumból való eltávolítását. De eddig még egy magyar se állott elő ilyen követeléssel.

Ha a magyarok ilyen kívánalmakkal állnának elő és azoknak eleget is kellene tennünk, akkor a muzeum lassan kiürülne, vagyis megszűnne.

Vagy talán éppen ez is a célja a cikket sugalmazónak?!

Az elhanyagolt, de már fejlesztés alatt álló Kanadai Hadimuzeumról DAVE McINTOSH fényképes beszámolóját hozza a kanadai frontharcosok lapja, a LEGION, 1988. februári száma. Bár 600,000-re megy föl az összegyűjtött hadi felszerelési tárgyak száma, mindössze kb. 600 tárgy van kiállítva. A régi LEVÉLTÁR épületét kapták meg 1967-ben, melynek II. emele-

ti,u.n. 2.Vh-s termében szinte egyenlő számban vannak kiállítva kanadai és német fegyverek.

Látható Hitler pk-i kocsija,mellszobra,hadizászlója,német gyalogos és repülőegyenruha,rakétavető,lángszóró,romboló robot-gép,ME-163 repülőgép,a U-190 tengeralattjáró modelje,földön és vízenjáró Volkswagen és sok más kanadai és német hadi felszerelés és fegyver.

1986-ban megalakult a Hadimuzeum barátainak az egyesülete, melynek célja,hogy a kormány adjon segítséget,mert a gyűjtemény szerves része a kanadai történelemnek.Új neve lenne Kanadai Katonai Történelmi Múzeum. (LEGION, 1988 február, Ottawa, Kanada.)

+ + +

Dr.SZALONTAI SÁNDOR muzeum-gondnok (kurator) beszámolójából:

1988.VII. 7-én

1988.VI.17-25-ig zajlott le a hagyományos torontói KARAVÁN. 40 pavillon-ban számos nemzetiség,népcsoport mutatja be művészetét,ételeit,táncait és dalait és népszokásait. A kilenc nap alatt a legszerényebb becslés szerint is legalább 1,200 személy nézte meg a Múzeumot. Nagyon sok volt közöttük a magyarországi vendég.A Vendégkönyvet legalább 400 írta alá.Az utolsó nap volt egy nagy táncverseny,az un.PONTOZÓ-ban 18 csoport vett részt.Ezek a fiatalok mind bejöttek a Múzeumba.Sokan ugyan csak végigszaladtak rajta,de igen sok fiatal meglepő érdeklődést tanúsított a muzeumi tárgyak és így a magyar történelem iránt.Megható volt sok fiatalnak a buzgalma,ahogy igyekezett bizonyítani,hogy erről,vagy arról a képről,vagy tárgyról ő már hallott,vagy látott,vagy tanult a magyar iskolában.Igyekezett annak a történetét elmondani.

Akaratlanul is az jutott eszembe,hogy ha ez a Múzeum más,eldugott helyen van,ezek a tárgyak,csak mint holt tőkék szerepeltek volna.Így viszont felbecsülhetetlen értéket jelentenek a fiatal magyar generáció számára,mint látható és kézzel fogható bizonyítékai a magyar történelemnek. Ez a fontos: a magyarságtudat fönntartása.

Junius közepén itt volt a magyarországi VASAS futball-csapat.A MAGYARHÁZ uzsonnán látta vendégül őket.Kinyitottuk nekik a MUZEUMOT,mind bejöttek.Figyelmesen megnéztek mindent,meghallgatták a magyarázatokat, s sokan éles kritikát mondtak az otthoni rezsimre.A Vendégkönyvet azonban csak kevesen írták alá.

+ + +

A SAJTÓKAMARA (ONTARIO PRESS COUNCIL) ELMARASZTALJA A TORONTO STAR-t - a magyar Múzeumról írt cikke miatt

(Kanadai Magyarság 1988 július 23-iki számából)

" Olvasóink bizonyára emlékeznek arra,hogy mintegy egyévszáz évvel ezelőtt a TORONTO STAR egy cikket közölt,melyben "Hungarians say fascist flavor of displays in bad taste" cím alatt élesen bírálta a torontói Magyar Kulturközpontban lévő muzeumot.A cikk nagy fölháborodást váltott ki a magyarság körében és a TORONTO STAR-hoz számos tiltakozó levél futott be,amelyeket a lap nem közölt le.

HORVÁTH LAJOS honfitársunk is egyike volt azoknak,akiknek panaszos levelére az újság nem válaszolt. Erre HORVÁTH LAJOS az Ontario Press Council-hoz fordult, - amely megfelel a régi magyar Sajtókamarának.- A Press Council beható vizsgálat után junius 30-án meghozta döntését, amely bár enyhe formában,de elmarasztalta a Toronto Star-t....

AZ MKCsBK VEZETŐSÉGE

ezúton is köszönettel nyugtázza közösségünk fönntartására befolyt önkéntes hozzájárulásokat, felülfizetéseket és egyéb adományokat

1987 szeptember 1 - december 31-ig:

K.	I.	B.L.	US	10.00	Dr. K. F. F.	B.L.	US	20.00	v. N. L.	B.L.	US	20.00
v.Á.A.	Z.	B.L.	US	5.00	Dr. Sz.S.	B.L.		20.00	N.I.	MKCsBK		5.00
P.	J.	B.L.		25.00	K.A.hamiltoni				D.S.	MKCsBK		1.50
S.	F.	B.L.		20.00	csoport	B.L.		132.00	özv.N.S.-né	B.L.		12.00
S.	F.	B.L.		10.00					Mrs.E.E.H.	B.L.	US	15.00
v.P.	K.	B.L.		25.00	J. P.	B.L.	US	15.00	H. A.	B.L.	US	20.00
S.	F.	B.L.		25.00	P. I.	B.L.	US	20.00	Dr.K. L.	B.L.		50.00
N.	S.	B.L.		30.00	v. K. A.	B.L.		20.00	Á. B.	B.L.	US	15.00
H.	B.	B.L.		50.00	v. Á.A. Z.	B.L.	US	10.00	Dr.v.K.Z.	B.L.	US	20.00
M.	I.	B.L.	US	15.00	Cs.F.montreali				B. Á.	B.L.	US	20.00
F.	L.	B.L.		12.00	csoport	B.L.		283.00	v.Sz.L.J.	B.L.		30.00
ifj.v. T.I.	B.L.	US		50.00	Cleveland Sz.L.				Dr.v.Sz.F.	B.L.		12.00
özv.Gy.Ö-né	B.L.			30.00	MCsCsK	B.L.	US	250.00	N. N.	B.L.	US	100.00
v. R.	I.	B.L.		20.00	K.A.hamiltoni				Dr.H. E.	B.L.		25.00
T.	J.	B.L.		25.00	csoport	B.L.		36.00	J. B.	B.L.		20.00
Dr.K. Gy.	B.L.			20.00	Ny. G.	B.L.		25.00	A. Gy.	B.L.	US	30.00
K.	F.	B.L.	US	20.00	M. J.	B.L.		15.00	M. B.	B.L.		40.00
özv.v.H.J-né	B.L.			50.00	S. F.	B.L.		12.00	Sz. S.	B.L.		15.00
					S. A.	B.L.	US	25.00	S. A.	B.L.		12.00
v. D.	F.	B.L.	US	10.00	Dr. K. L.	B.L.	US	25.00	K. M.	B.L.		50.00
v. K. Z. O.	SA	US		25.00	v. Sz. J.	SA	US	10.45	özv.v.Z.E-né	SA	US	20.00

1988 január 1 - február 29-ig:

S	Á.	B.L.	US	10.00	Dr. B. I.	B.L.	US	25.00	T. K.	B.L.	US	20.00
T.J.Tourcoing					özv.H.I-né	B.L.		25.00	Dr.A.T.L.	B.L.	US	20.00
csoport	B.L.			100.00	U. J. S.	B.L.		50.00	Dr.v.T.O.	B.L.	US	20.00
L.	M.	B.L.		15.00	P. Ch.	B.L.		39.83	Dr.M. I.	B.L.	Au.	50.00
Cs.	L.	B.L.		10.00	K. I.	B.L.	US	20.00	K K. K.	B.L.		20.00
S.	F.	B.L.		15.00	P.Zs.melbournei				Dr.v.J.I.	CsJ	Au	5.00
N.	N.	B.L.	US	25.00	csoport	B.L.	Au	500.00	F. L.	CsJ	Au	5.00
M.	L.	B.L.		15.00	B. J.	B.L.		18.00	P. B.	B.L.		25.00
F.	I.	B.L.		25.00	M. I.	B.L.		35.00	D. I.	B.L.		50.00
K,	J.	B.L.	US	20.00	S. I.	B.L.		20.00	v. D. Gy.	B.L.		40.00
U.M.Adelaide-i					Dr. F. K.	B.L.		25.00	P. I.	B.L.		30.00
csoport	B.L.			182.00	R. K.	B.L.		12.00	Sz. Sz.	B.L.		25.00
					B. I.	B.L.		15.00				

+ + + + +

Lapzárta után érkezett:

II. SZEMÉLYI HÍREK- hez:

BETEGSÉGEK, FELGYÓGYULÁSOK:

DAJKA ISTVÁN (Gaiberg, BRD.) 1988.III.15.-én (B.L.1987/2.szám) ... " Operációm sajnós, nem úgy sikerült, ahogy elképzeltem. Dec.17-én bevonultam a heidelbergi orthopidiai klinikára. Először is az orvosok le akartak beszélni az operációról, mondván, hogy az én koromban már nagyon veszélyes. Végül is 28-án kés alá kerültem. Csak Szilveszterkor ébredtem föl. Később a főorvos az egyik vizit alkalmával kérdezte, hogy emlékszem-e arra, hogy ő egy kis pofozással költött föl? Mert hogy a szívem kezdte fölmondani a szolgálatot. Innen visszakerültem az osztályra. Miután a combizmaim megrövidültek, ezért Bad Schönbornba vittek egy újonnan megnyílt klinikára. Hat hetes kezelés után sikerült az izmokat a zsugorodástól megjavítani annyira, hogy most már idehaza vagyok és egy mankóval araszolom az utat. Mindezekkel kapcsolatban, csak annyit, hogy én bizony kis híjján majdnem általmentem a Biblia szerint az életből a halálba. Dehát ebben már gyakorlatom van, mert Franciaországban való létemkor két ízben estem át ezen, s így csak az ezzel járó és nagyon kellemetlen letargia az, ami okozza, hogy semmi kedvem sincs semmihez.

Ezt a levelet is nagy előkészülettel írom most, mert sem olvasáshoz, sem máshoz nincs akaraterőm. Átalszom a TV-n a legjobb zenés és bűnügyi filmeket. Remélem, hogy belátható időn belül lesz annyi javulás, hogy itt, a környéken, ha kitavasodik, akkor majd jó nagyokat sétálhatok.

Most pedig a közelgő Húsvét alkalmából úgy kedves Mindnyájatoknak, mind az ott élő Bajtársaknak kívánok szívem teljes melegével nagyon sok jó egészséget és minden jóval megáldott Húsvét-i ünnepeket!

A régi bajtársi szeretettel maradok... "

+ + +

HALOTTAINK

Nemzetes vitéz FEKETE GYULA, m.kir. csendőrfőtörzsőrmester, a székesfehérvári volt II. ker. állományában, az MKCsBK Hamilton-i/ Ont., Kanada/ csoportjának Emléklappal kitüntetett igazi, hűséges, támogató tagja, hosszú szenvedés után Hamiltonban 1988.III.3-án 77 éves korában visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

1910.VI.5.-én született Nagysitkén (Vas vm.). 1928-ban a távbeszélőkhöz vonult be katonai szolgálatra Sopronba, honnan 1932-ben a Csendőrséghez, a III.kerülethez lépett be. Badacsonytomajban (Zala vm.) az őrsön teljesített szolgálatot, majd áthelyezték a székesfehérvári kerülethez. A háború befejezése után 1945-1948-ig Ausztriában, 1951-ig Franciaországban dolgozott, majd 1951-ben Kanadába vándorolt ki és Hamiltonban szabóként működött nyugdíjazásáig.

Négy évvel ezelőtt jobb lábát térden alúl amputálták. Ez év február utolsó hetében pedig bal lábától kellett térden felül megválnia. Az újabb operációt, a fájdalmakat már nem tudta elviselni. A halál megváltotta a további szenvedésektől.

Bajtársai III.6.-án a ravatalozóban vettek tőle végső búcsút. KERES ALBERT csoportvezető búcsúztatta mindnyájuk nevében: " Kedves jó Gyula bajtársunk! Eljöttünk, hogy végső búcsút vegyünk Tőled, az igaz bajtárstól, a jó magyar embertől, bajtársi Közösségünk hűséges támogatójától. Emlékedet szeretettel meg fogjuk őrizni. Adjon lelkednek a Mindenható örök üdvösséget, sokat szenvedett testednek pedig békességes pihenést. Kedves gyászoló, hűséges gondozó Feleségednek pedig megnyugvást ezen súlyos csapás elviselésére. Nyugodj békében, Isten adjon Neked örök nyugodalmat...."

A Szent István r.k. magyar templomból temette másnap gyászmise elmondása után Ft. KISS LAJOS. Koporsóját a csoport 1953-ban fölszentelt zászlója borította és a csoport virágkoszorúja kísérte utolsó útjára. Koporsóját bajtársai: KERES ALBERT, VÁRKONYI FERENC, BOGNÁR FERENC, LÁNG LAJOS és két rokona vitték és helyezték örök nyugalomra.

Gyászolják: özvegye vitéz FEKETE GYULÁNÉ, született KOVÁCS TERÉZIA, unokaöccse, otthon élő rokonai, barátai, ismerősei számosan és bajtársai világszerte. (K.A.1988.III.20.-)

Elhunyt bajtársunk

1984.X.20-án alábbi levelének a B.L-ben való közzétételét kérte:

... " Ezúton mondok köszönetet azoknak a bajtársaimnak, akik kórházban létem alatt sem feledkeztek meg rólam és személyes megjelenésükkel megtiszteltek és a jövőmre vonatkozóan bátorító szavaikkal lelki-erőt igyekeztek önteni belém. Ugyanis ez év július hónapban a jobb lábamat, térden alúl vérkeringés hiánya miatt le kellett vágni. A betegségem erős érelmeszesedés. Az amputálást megelőzően a szakorvosok a hátgerincembe adott injekciókkal igyekeztek a vérkeringést elősegíteni, de sajnos, minden kísérlet hiábavalónak bizonyult.

Istenbe vetett mély hitem és hűséges élettársam, Teréz, akivel 1940.X.10-e óta együtt járjuk az élet vándorútját, fokozzák bennem a további kitartó erőt és reményt a még hátralévő életemhez. Ezúton köszöntöm a még életben lévő volt előljáróimat és közvetlen bajtársaimat is, akik általam ismert, vagy ismeretlen helyen tartózkodnak: Áldjon meg Benneteket a jó Isten egész Közösségetekben! Őszinte tisztelettel és igaz bajtársi üdvözlettel: vitéz FEKETE GYULA s.k. volt m.kir.csendőrfőtörzsőrmester. " (B.L. 1985/1.szám)

Isten adjon Neki békességes pihenést
és Szeretteinek vigasztalást.

+ + +

III. BESZÁMOLÓK A BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGEK ÉLETÉBŐL hozott hírekhez:

AUSZTRÁLIA

PERTH (W.A.) " 1988.II.9-én örömmel és köszönettel vettem a mélyen szántó gondolatokat tartalmazó meleg és őszinte bajtársias központi vezetői körleveledet. Őszintén és igazán jól esett olvasni, további bátorítást erőt és kitartást nyertem belőle. Sorsunk az Isten kezében van - legyen meg az Ő akarata.

Az itteni csendőrnapi megemlékezésünk Febr.14.-én, vasárnap történt meg, a már évek óta megszokott egyszerű, de bensőséges módon. Lelkészeink istentiszteleteken, illetve misén emlékeztek meg Csendőrségünk-ről és imádkoztak az élő és halott bajtársakért. Az egyházi események után az egyes csendőr-családok otthonaikban emlékeztek meg a Csendőrnapról. (v. Sz.L.J. 1988.III.2.)

KANADA

MONTREAL (Quebec) " Csoportunk 1988. márc.6-án, vasárnap tartotta meg, szerény keretek között a Csendőrnapot. 11 órakor a Magyarok Nagyszonyja r.k. templomban szentmisén vettünk részt, amit Ft. DEÁK FERENC S.J. mutatott be. Utána a nagyteremben az Egyházközség egyesületei rendezésében közös ebédre jöttünk össze. Külön asztal volt részünkre, hol hat csendőr és hat csendőrbarátunk foglalt helyet. Az ebéd befejeztével egy külön teremben a csoportvezető bs. felolvasta a központi vezető körlevelét. Egy néhány bajtárs, egészségi okokból nem tudott megjelenni. Abban a reményben búcsúztunk, hogy jövőre is találkozunk. Bajtársi üdvözléssel... " (Cs.F. 1988.III.7.)

CALGARY (Alberta) Az egy hónappal ezelőtt kimagasló sikerrel lezajlott XV. Téli Olympiász hangulatában tartotta meg 32. hagyományos Hungária Bál-ját a Westin szálló báltermében 1988 Március 5.-én az MHBK Calgary-i csoportja 400 fős ünneplő közönség részvételével.

A bál tiszteletbeli elnökét vitéz MARTONFALVAY HUGÓT az MHBK központi vezetőjét és feleségét, a tiszteletbeli fővédnököt, a szövetséges és tartományi kormány, a város, a hadsereg és a Kanadai Királyi Lovas Csendőrség (RCMP) képviselőit feleségeikkel együtt meggypiros atillás apródok vezették föl a főasztalhoz. A tiszteletbeli védnöki és védnöki tisztségeket a helybeli magyar egyházak és egyesületek, s barátok töltötték be.

A kanadai, s magyar címeres nemzeti zászlókkal, virággal feldíszített ragyogó teremben elfogyasztott többfogásos ízletes vacsora végén a főasztal vendégei röviden üdvözölték a közönséget. Vitéz MARTONFALVAY HUGÓ elismerő szavai után DÁNIEL JÁNOS csoportvezető, bálelnök köszönte meg a tiszteletbeli és fővédnököknek, a vendégeknek megjelenésüket és emlékezett meg a város polgármesteréről - az évről évre lelkes támogatóról -, aki ez évben a nemzetiségi táncsoportoknak az Olympiász alkalmával való szereplését elősegítette.

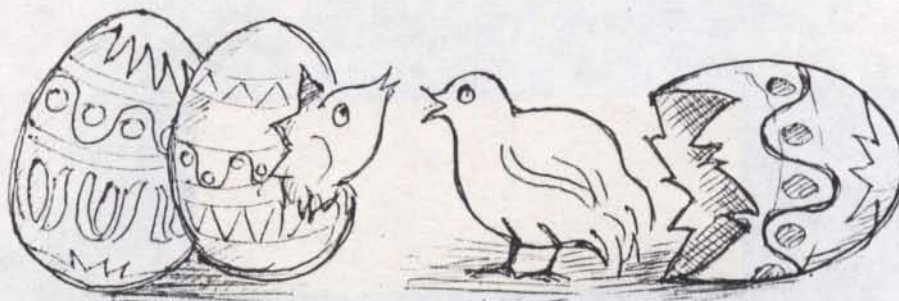
A beszédek követően a bál kezdetét vette. Tizenkét elsőbálos leány és kísérőik bemutatása után azok Strauss császárkeringőjére táncolták stilizált keringőjüket, melyet a közönség lelkes tapsokkal köszöntött és fogadott. Az est tetőpontja a hagyományos palotás volt, melyet 12 díszmagyaros, illetve huszáratillás pár mutatott be a közönség dicsérő elismerését kiérdemelve. A bált a bálelnök, a főasztal vendégei a palotás tagjaival nyitották meg, s a közönség a legjobb hangulatban táncolt a késő éjjeli órákig. A szünetben az MHBK Vadrózsa táncsoport mutatott be kalocsai táncokat, eredeti zenére, ragyogóan szép színpompás népviseletben, teljes sikert aratva.

A 32. MHBK HUNGÁRIA BÁL méltán sorakozik az előző évek kiemelkedő magyar társadalmi eseményei mellé.

Illesse köszönet azokat, akik a nagyszerű táncokat betanították, valamint a fiatalokat, akik idejüket és ügyességüket szintén belefektették, a Rendező Bizottságot, élén dr. vitéz DUSKA LÁSZLÓNÉ főrendezőt és a tervező és szervező DÁNIEL JÁNOS bálelnököt.

Végezetül hálás elismerést, gratulációt érdemel az MHBK Calgary csoport vezetősége, hogy évről évre a magyarságnak ezt a kiváló ösz-szejövetelét megrendezik, nemzeti ügyünknek barátokat szereznek és így történelmi, s kulturális hagyományainkat befogadó hazánkkal megismertetik.

+ + +

+ + + + +

Kedves Bajtársaim!

Bár a Husvét rég elmúlt, mire a B.L. a kezetekbe kerül, mégis engedjétek meg, hogy a feltámadás gondolataival kapcsolatban, mely a Husvét lényege, néhány gondolatomat Veletek megosszam.

Az élet megújhodása az, mely minden korban egy áhítatos csodát jelentett, a tél életbénító erejével szemben.

Ez egy átmelegítő, lelkesítő, a jövőnek értelmet adó hit, mely ihletet sugároz felénk. Ez az ihlet túllépi az anyagi lét mulandóságát és az ésszerűség korlátozottságát. Ha mindent a mi rövid, emberi életmércénkkel mérnénk, akkor a világ legnagyobb álmodozói lennénk, mikor a " Hiszek Magyarország feltámadásában "-t rebegi el ajkunk. Hiszen a történelem soha nem alkalmazkodott az egyén óhajához.

Rákóczi bújdosóinak épp olyan esztelen óhaj volt a Habsburg hatalom megtöréséről álmodozni, mint Kossuth bújdosóinak. Zrinyi épp olyan makacs elszántsággal hitte a lehetetlen megváltozását, mint hittük mi a Trianon felszabadulását. De Rákócziék és Kossuth hite a kiegyezésben érte el a feltámadást.

A trianoni határok első áttörését 1939-ben értük meg. A ránkerőszakolt Szovjet megszállást, ha csak egy pillanatnyi "tavasz"-ra is, de 1956 októberében éltük meg.

Most újra tél van. A nemzet halottként fekszik a lélektől megfosztottság koporsójában.

De ez volna a Vég? Nem!

Mert a halál soha nem uralkodik véglegesen az élet felett. Mi, személyszerint, ha nem is éljük meg, az nem fontos. A fontos az, hogy a feltámadás mindig eljön.

Ebben a biztos hitben küldöm Felétek húsvéti üdvözetemet:

Domokos Sándor.
szerkesztő